

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Сениша и Драгићевић Драгутин, заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених адвокат Ђорђе Трифуновић, који се јавља уместо адвоката Шалић Миломира за оптужене Грујић Бранка и Драгићевић Драгутина и замењује адвоката Мирослава Ђорђевића, уз сагласност оптуженог Славковић Драгана, адвокат Перковић Мирослав за оптуженог Поповић Бранка и замењује адвоката Сташевић Слободана, уз сагласност оптуженог Филиповић Сенише, те адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћ Ивана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ**.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваше име је?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Алекса Секанић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алекса?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Александар?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Алекса Секанић, име Вашег оца?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Мило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мило, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: 08.09.1962. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Бјелошевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бјелошевац је код Зворника?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, општина Бијељина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Бијељина. Шта сте по професији?
Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Радник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта имате од школе завршено?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Средњу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњу школу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, нисам, радим приватно кући, на селу живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На селу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком, Поповић Бранком, алиас «Павловић Марком», Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Сенишом или Драгићевић Драгутином?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја чак неке и не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде као сведок пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година за лице које да лажни исказ пред судом. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором на та питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуалном кривичном гоњењу. Пред овим судом у току је поступак против ових шест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а ради се о догађајима који су се одиграли у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник и који су описани у оптужници као присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, 26.06.1992. године, затим злочини у Дому културе у Челопеку, на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана, па ћу Вас ја, након што положите заклетву, позвати да нам кажете, шта Вам је познато о томе, да ли сте у том периоду уопште били у Зворнику, а ако јесте, шта сте радили. Само да наглас прочитате тај текст заклетве испред Вас. Изволите.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ово овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Алекса Секанић, од оца Мила, рођен 08.09.1962. године, у месту Бјелошевац, СО Бијељина, по занимању радник, ради као приватник, није у сродству, није у завади са оптуженима, упозорен на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас имате један папир са неким псеудонимима, «К», «Р», па Вас молим да имена тих лица не спомињете, ставите испред себе доле. Значи, уколико буде требало да та лица помињете, молим Вас да кажете уместо имена псеудоним. Ви сте чули сада од мене укратко о чему се овде ради, па да ли можете да нам нешто кажете о томе, да ли сте радили можда у неким структурама, цивилне, војне власти у општини Зворник у том периоду, април, мај, јуни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја сам у Зворник дошао после мобилизације у Југословенску народну армију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви мобилисани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У септембру 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте мобилисани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И дошао сам у Зворник 1992. године, с почетка 1992. године, са једним делом јединице који се бавио обезбеђењем објеката, мостова, тих којекаквих виталних објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки чин?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Поручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били резервни официр?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била јединица у оквиру које сте били распоређени за обезбеђивање?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То је била 17. бригада у саставу 36. дивизије 17. корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске ЈНА, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када то значи долазите?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, почетком 1992. године, не могу се тачно сетити датума, али ја мислим да је негде било у јануару, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, коме се јављате, где Вас физички распоређују, код кога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никоме се ми нисмо јавили, претпостављена команда нам је дала задатак да обезбедимо Жељезни мост у Зворнику и онај друмски мост горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Челопеку, у Дому културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте у том Дому смештени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До, тамо негде до почетка априла месеца смо ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Половином марта, крајем марта, тако, смо се пребацили, део јединице се пребацио на сам мост доле, та чета којом сам ја руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте руководили том четом?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ту боравили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: На мосту, па у оним привременим објектима, шаторима, баракама некаквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај Железнички мост?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем марта и онда?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И ништа, онда су почели сукоби тако да смо били у војсци до повлачења војске, распада војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава то почетком априла, да ли сте Ви били у тим сукобима, да ли је учествовала ЈНА?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте били ту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Војска је радила на обезбеђењу објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били ту када су почели ратни сукоби?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Где, у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало о томе нешто.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, војска се није мешала у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се мешао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном они који су били наоружани, политичким путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Територијална војска и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту представљао територијалну војску?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, наоружани народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народ?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких добровољаца, неких других група?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, мени није познато шта је било. Мене је интересовало оно што је било у мојој јединици, у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви тих дана радили? Кажу да је то било 08., 09. априла, неко каже 08., неко 09., где сте били Ви физички?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, на обезбеђењу тих објеката, кретао сам се на том простору од моста до једног, другог и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло тих дана да се креће, да ли су ту биле борбе око моста, у близини моста?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Било је пуцњаве тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцњаве?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у град?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ушли у град први пут?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, негде половином априла месеца када је успостављена било каква та власт. Град је био напуштен и када се формирао штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да чујемо како се сада мења тај Ваш статус, да ли сте Ви и даље, значи дешавају се те борбе и сада половином априла, да ли сте и даље у ЈНА?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, све је то била војска после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, Југословенска народна армија до половине маја месеца, до 19. маја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајте да чујемо сада о том периоду до 19. маја, где сте Ви, коме припадате, ко је Вама командант? Да ли Ви и даље после тог 08., 09. априла командујете том јединицом за обезбеђење?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени то после?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном јединице су биле на објектима који су се обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и даље у оном Дому?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, ми нисмо били у Дому, војска није била у Дому више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остаје неко у том Дому?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, мени није познато и не сећам се тога ко је све био тамо, али војска није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви рекли да сте прешли из Дома у те бараке?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Крајем марта месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још у марту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте ту смештени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До тих сукоба, после 15. априла, тако, после 15. априла је, у принципу смо били тамо уз ту команду. Имали смо команду, команданта. Командант је био тај Драган Обреновић и ти делови војске што су били, старешина нареди, тамо смо се и кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била команда смештена од 15. априла?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та команда о којој Ви причате, ја не знам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Тамо где је била касарна, у фабрикама, напуштеним фабрикама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звале, да ли знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту седи у том Стандарду, после тог 15. априла?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном, старешине, војска, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска и полиција?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И војна полиција?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, делови те војске док се није повлачила, војске су стално долазиле те, оно што се извлачило за Србију и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту седи и територијална одбрана или само ЈНА?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, територијална одбрана је била горе у штабу територијалне одбране, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на команду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је тог 15. априла представљао територијалну одбрану?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, то се стално мењало, ситуација се стално мењала, данас је био један командант, други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, шта се онда дешава? Ви сте у Стандарду, ту је и војна полиција?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким је та војна полиција?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, под командом војске је била док се војска није, Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 19. маја?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали некога од те војне полиције, лично?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од војне полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, онако, било је војника, не могу се сетити, углавном је војске било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили ти војни полицајци?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, контролисали су прелаз на мостовима, обезбеђење прелаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била та јединица њихова?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа више од једног вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, двадесет, тридесет људи?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За цео град?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима командовао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Командант Југословенске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Пуковник Тачић и Драган Обреновић је био нама надређени старешина, а у саставу горе те шире јединице је био командант Тачић, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војном полицијом, да ли су они имали неког свог?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не сећам се ко им је био командир, стално се и то мењало и дуго времена је прошло од тога да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада дошли смо до те средине априла, шта се ту дешава? Кажете, успостављена власт. О каквој власти сада ту се ради?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И ова цивилна власт је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то представљао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Полиција, судство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је представљао цивилну власт?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Познато ми је да је Брано Грујић био председник општине, од ових тамо институција у полицији ко је био и тамо су се начелници смењивали стално у овој, суд је ваљда функционисао. После тих сукоба, у град је почео да се враћа народ, они који су изашли, отишли, склонили се и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви радите даље? Да ли и даље обезбеђујете те објекте, да ли и даље то радите?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И те објекте, те мостове и војска се расула када је почео сукоб, ти војници који су били, поготову резервни састав је свако отишао у своје село и у своје место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 19. маја?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па и пре 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, напушта војска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, шта се догађа?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, они војници који су били из резервног састава и мобилисани у резервном саставу у тим јединицама, је отишао свако својој кући са својом породицом. Ниси га могао задржати у војсци ако је отишао кући, где је било угрожено, где је дошло до сукоба тих спорадичних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се мења нешто у Вашем статусу, да ли прелазите у неку другу формацију?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Једно време сам био у штабу територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо о том периоду. Имамо овде неке одлуке објављене у «Билтену» Српске општине Зворник, помиње се Ваше име, па ако можете да се сетите, ја ћу Вам после и предочити.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У то време, можда десетак дана. Једне прилике када је формиран штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формиран, да ли знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не сећам се, то је било, не могу се сетити тачно датума када је формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је април или мај?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У априлу месецу, тако или, па у априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формиран, ко му је био командант, тада када је формиран?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Марко Павловић, од када сам ја био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум, да ли се сећате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био почетак априла или крај или средина?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, не, средина априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средина?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Друга половина априла, не могу се сетити датума тачно, али мислим да је у другој половини априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте тада, када је он био командант, шта сте постали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ето то, формацијско место је било начелник штаба, покушај да те територијалне јединице, те просторне јединице и сеоску војску, народ који је наоружан, да пробамо да удостојимо да их ставимо под било какву команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те територијалце резервисте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, које место добијате у том штабу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марко?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које послове сте Ви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ето да пробам да увежем ту војску, те сеоске јединице и масу наоружаног народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било пре пада Куле града или после, да ли Вам то нешто помаже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, чини ми се да је пре пада Кула града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да Ви постанете начелник штаба, ко Вас предлаже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, био је један састанак на који смо били позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сазива састанак и ко га зове и где се одржава?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, представници цивилне власти, тамо их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био састанак?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, био је у штабу територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А представници цивилне власти сазивају састанак у штабу ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то разумете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, штаб је био напуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само просторије њихове?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Напуштен је штаб био, ту су радили заједно и Срби и Муслимани, а када је дошло до сукоба, свако је отишао на своју страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у граду штаб?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У граду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био на том састанку, а да се Ви сећате имена, ако је можда неко ту са тог списка, покушајте прво да погледате, да не би име рекли?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ја мислим да је био овај «К» и овај «Н».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Н», добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је и овај «Р», овога четвртог не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био Брано Грујић можда?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Марко Павловић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се на том састанку дешава?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ето, формирао се штаб са покушајем да пробамо да увежемо те просторне јединице, те војске, јер је народ био наоружан. Ја не знам ко је народ наоружао, али наоружали су га политичари и један и други народ, тако је дошло до сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле политичари?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ти месни политичари, представници политичких партија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је представљао партију у Зворнику, да ли Ви знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, ја нисам био члан ниједне партије и ниједне странке и не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је ту партија била већинска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па ја мислим Српска демократска странка у редовима српског народа, а код Бошњака СДА и ово је нешто СДП, тако тих делова, остатка Савеза комуниста и тако даље, а то је било свугде, у читавој Босни је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту прича на том састанку? Када сте Ви упознали тог Марка Павловића, да ли сте га већ знали? Кажете, он је био на састанку, да ли сте га знали од раније?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Тада сам га упознао, раније га нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да постоји такав човек или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, чуо сам, нормално да сам чуо из приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он ту шта постаје?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, командант штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ту постаје командант?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њега предлаже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам ја, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то причало ту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се гласало, како је дошло до тога да он постане командант штаба ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не могу се сетити, није било никаквог гласања, да је неко за некога гласао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је предложио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Неко га је предложио и ја знам да од стране војске, ето да се помогне на том увезивању, да се обузда тај наоружани народ, да се проба ставити под контролу, било како, да имаш увида. Ја сам од стране војске дошао, од стране мојих команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте од стране војске?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај Марко Павловић, да ли сте сазнали, ко је тај човек?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, он је за мене био Марко Павловић. У Зворнику мало сам људи познавао, да би знао некога одређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да то није његово име право?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То сам чуо посла када је почело ово суђење, а тада у то време, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, одакле је он?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте начелник штаба, он је командант. Да ли сте се упознали ви уопште?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тај штаб је засео тада када је формиран и више није ни, мало је то и функционисало, свако је отишао за својим делом посла. Ја сам углавном те просторне јединице територијалне одбране, покушавао да их уредим, да нема пуцњаве, да нема галаме, нереди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био војно лице?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професионални војник или не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, уопште ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уживао неки ауторитет међу тим вашим војним командантима, кажете, Тачић, Обреновић, помиње се Сава Јанковић, генерал, помиње се Милошевић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја нисам са њим био на неким састанцима, нити сам ја, ја сам био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли су они њега уважавали као војника неког или не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да. Да су имали каквих контаката, вероватно да су разговарали, ја ту нисам био и не могу ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада да долазе код њега и да он иде, Тачић, Јанковић, ови, Драган Обреновић, да сарађују са њим?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тако, што је требало, Драган Обреновић. Јанковић није ни долазио никада у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај Тачић, где он седи?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ни он долазио, нити сам га ја видео. Ја сам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Два, три пута када се војска повукла и никада више, док је био мир, када би нам долазио у контролу да види шта ради војска, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више га нисте видели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Драган Обреновић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: А Драган Обреновић је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ЈНА?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било његово седиште?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, доле у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у Стандарду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, тај састанак се десио и шта се ту, Ви ту постајете заменик?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, заменик команданта, тај начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви постајете, чекајте, начелник штаба?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте постали заменик Марков?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, исто је то, у народу се тумачи и овако и онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, неће бити по овим писменим документима. Ја ћу Вам предочити после, зато Вас питам. Има овде да сте једно време били начелник за оперативне послове, помоћник, пардон, за оперативне послове, а има и заменик команданта, па Вас зато питам.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник, пардон, начелник, добро сам рекла, за оперативне послове, ево, а има одлука, заменик команданта, раније да сте били.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја нисам на тој функцији био дуже од десет, петнаест дана, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате датум?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: А не знам датуме, или начелник штаба или заменик команданта, то је у војничком жаргону и у војничкој реторици иста реч, има исто значење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам због ових одлука. Да ли се сећате да сте пре него што сте постали начелник, односно заменик, обављали неку, неки други посао у штабу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. И шта радите сада, Ви постајете начелник штаба, значи, Марков заменик, шта су Ваша овлашћења, шта радите Ви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Каква смо имали овлашћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужења, како год хоћете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: После тог састанка смо ишли на терен, по тим селима, ја сам ишао на терен, ја знам за мене у та села, као што је Челопек, Пилица, Дрињача, да пробамо те јединице, ту масу наоружаног народа, да пробамо да икако уредимо војнички да буде војска, да нема неконтролисане пуцњаве, да се зна ко је старешина, ко је за шта одговоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су били организовани ти територијалци у неке чете, у неке батаљоне, како је то било, да ли се сећате, да ли можете нешто о тој структури?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Свако село је имало своју војску, народ је био наоружан и нико није имао каквог претпостављеног старешину, нити је то функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле чете по селима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, функционисало је онако на сеоски, војска из једног села, војска из једног села и она је само из тог села и она не иде нигде на друго место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су оне имале своје команданте по селима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Мени није познато, углавном су били ти који су по тим кризним штабовима, није ми познато, то се изгубило. Неко је отишао, неко је отишао из села, неко је отишао у Србију, неко се склонио и нигде никога више није било, то са самим почетком сукоба и рата, то се распршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, шта то значи да Ви нисте успешно свој задатак обавили или шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нисам успео то урадити и нисмо успели урадити, дуго, дуго времена је требало да се тај наоружани народ организује и да се преведе у војску, да се стави под контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли у неке борбе можда, Ви лично? Да ли знате да су тамо биле?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, ја сам ишао, углавном смо се бавили тим обезбеђењем коридора према Црном Врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту били негде у близини неких борби, присуствовали, да ли сте нешто ту ангажовани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Једне прилике у том борбеном додиру, али то је било у августу месецу, то је било после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо ово, мај-јуни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле ту борбе, да ли Вам је познато, мај, јуни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Било је сукоба и чарки, тамо се отвори ватра, тамо дође до сукоба и то се брзо смири. Класичне борбе и некаквих дејстава није било у војничком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на град или на ширу околину?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: На ширу околину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на ширу околину?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била тамо нека линија?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У граду није било после тога, није било никаквих борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте Ви у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До рањавања, после стварања Војске Републике Српске и стварања Зворничке бригаде сам остао у саставу бригаде на дужности командира чете и до рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рањени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: 19. августа 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да наставимо сада то, значи 15. априла, кажете, то све креће, то у априлу, не знате када, постајете начелник, шта се дешава до тог 19. маја, до напуштања ЈНА, да ли се сада ту нешто у Вашем раду мења или је све исти овај посао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Оно што смо ми радили, који смо били у саставу Југословенске народне армије, тај штаб и та ратна команда територијалне одбране, то никада није заживело у правом смислу да личи на војску и никада није успело заживети, а ми смо од команданата из Југословенске народне армије добијали наређења углавном да обезбедимо транспорт војске, извлачење војске из Босне и Херцеговине који је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте постали заменик, односно начелник штаба, где сада седите?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Једно време у штабу територијалне одбране, док су важиле те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, нисам ја ту пуно седео, вратио сам се у јединицу своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била јединица, тамо код моста?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, то у Стандарду, тамо код Обреновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Он ми је био претпостављени старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. И после тога, да ли се враћате у штаб, у град или не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, није то никада ни функционисали као штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви ишли уопште у тај штаб у град?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тамо седео осим Марка, команданта штаба?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је овај «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, које послове?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, радио је тамо некакве послове, јављао се на телефон, писао, издавао те дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Писао дозволе оне за прелазак, јер је Ратно председништво и Кризни штаб увео забрану преласка у Србију, Савезну Републику Југославију, за све војноспособне, е сада, ко је год хтео да иде у Србију, долазио је код нас да би добио дозволу да може да пређе тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то задужио штаб ТО да баш штаб ТО те дозволе издаје, да ли Вам је то познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, штаб је то радио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, на основу некакве одлуке, мени није познато ко је то наредио, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ма те ратне команде и тај штаб територијалне одбране, то никада није функционисало у војничком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте нешто Кризни штаб, Ратни штаб. На шта то мислите, на кога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тај Кризни штаб формирала је тамо општина, Влада привремена, ко га је формирао, не знам ни ја, то је формирано мимо знања војске и мимо наших сазнања, кризни штабови и те ратне команде, то никада није ни заживело на томе, сем што је иза свега тога остала маса наоружаног народа, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се још ради у том штабу, тај «Р» седи, ко још седи?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је још некаквих људи, била је нека жена која је била благајница, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту исплаћују неке плате, да ли долазе неки територијалци?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, плаћане су дневнице војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневнице или плате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Плате, шта је било тада оно, била је инфлација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то ове чете територијалне одбране или шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тог исплаћивања, хајте нам то испричајте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сваки тај стерешина где се успела направити та јединица је доставио у штаб свој списак, своје војске и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко одобрава ту исплату?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, исплату је одобравала влада, онај ко је давао паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је давао паре?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, влада, Привремена влада општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како зна Привремена влада који су војници ангажовани, да ли неко проверава тај списак, ко су ти за које се плаћа?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, када се добије списак, не знам ја то, ја нисам ни био члан владе, нити знам шта о томе. Ми смо, војска је исплаћивана из буџета Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су добровољци били ту на ратишту, неки?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Било је, било је добровољаца, ја нисам имао никаквог контакта са њима, нити било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли су они нешто плаћани, да су они имали неке плате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тамо ко је год носио униформу и био ту, добијао је надокнаду некакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био негде организован, у склопу неке јединице или тако дође, обуче униформу и дође по паре?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, територијалне одбране старешина донесе у штаб, ови направе списак и исплате им се паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да је имао свог старешину да би могао да добије плату?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су биле старешине тих јединица?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, оно што је било у територијалној одбрани, те просторне и сеоске јединице, ти командири где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командири тих чета?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добровољци?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам ја, у принципу око тих група, нисам пуно контактирао са њима, јер имао сам и обавеза у војсци, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја видим да Ви јако слабо знате ово што сам мислила да би требало да буде Ваш посао. Хајдемо на ову оптужницу нашу. Да ли Вам је познато нешто о заточавању лица у Зворнику, на месту Економија, Дом културе Челопек, Циглана?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Уопште. Чуо сам нешто, али нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо шта сте чули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, да је било некаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега некаквих?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, привођења, затварања. Ја нисам био ту, нисам у томе учествовао, нити ме је то интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, када сте чули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, од народа, прича се, причало се, кроз приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта прича народ у то време? Шта причају, ко се затвара и где, то Вас питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је малтретирања и српског и неспрског становништва од стране тих којекаквих група, наоружаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Срба негде заточених?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет оптужнице је малтретирање људи који су заточени негде, затворени, ја Вас то питам, шта сте о томе чули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ништа, шта ћу чути ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, ја Вас питам, Ви сте тамо били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То ми није познато, само знам да ја нисам у томе учествовао нисам био део те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ни оптужени, нико није ни рекао да сте Ви учествовали, него шта Вам је познато о томе, то Вас питам. Да ли сте чули да су неки Муслимани били у Дому културе Челопек, неки Дивичани у јуну месецу, цео јуни месец?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У јуну месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, причало се тако, али то је био део цивилне власти, то становништво, био је део цивилне власти, полиција и војска није са тим имала ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите, део цивилне власти је било шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, те који су били заточени, то је био део цивилне власти, полиције, то је полиција обезбеђивала, војска није имала са тим ништа, мене није уопште интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате, ако Вас није интересовало, како знате да је то полиција обезбеђивала, како сте то сазнали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци овде који су саслушани кажу да јесу они обезбеђивали, али да нису они затворили те људе. Да ли Ви знате, ко је то затворио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато нешто о исељавању неких места и чији је то био посао? Да ли је то био војни или цивилни посао, исељавање људи са Дивича, колективно, исељавање људи из Козлука?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Војни посао није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки људи у мају били заточени на Економији, пољопривредном добру, ту у Каракају?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Неки оштећени баш ту псеудоним «Х», баш Вас нешто помиње, везано за то. Да ли сте некада били у штабу да је нека жена долазила да тражи Марка Павловића, да пита за свог мужа који је негде заточен, па да је ту нешто утврђивано, где је тај човек и тако даље? Да ли Вам то нешто говори?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Док сам био у штабу да је неко долазио и тражио Марка Павловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У то време, коме је год нешто требало, он би долазио у штаб, коме је требала дозвола да пређе, да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говоримо сада о прелажењу, него о затварању људи, значи да ли сте чули да је неко тражио неког свога ко је затворен, неко муслиманске националности и да је долазио у штаб да се распитује, то Вас питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули? Да ли сте учествовали некада у некој ситуацији предаје оружја из неких села, Ви лично или неко из територијалне одбране? Чији је то био посао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Једне прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде и неке писмене доказе.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сам само ишао у Козлук са тим на некакве преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Са Браном Грујићем, Марком Павловићем и оним доктором Мухамедом Јелкићем и још је био неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било још оно у почетку док су били људи тамо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Ви идете тамо и преговори везано за шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Драган Обреновић ми је наредио да идем и он је ишао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, где идете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да идемо да видимо шта се то, да пробамо да смиримо ситуацију, да се нормализује ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се та ситуација узнемирила, да ли сте сазнали, шта је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, зато што је народ био наоружан, дошло је до сукоба, до пуцњаве стално, међусобних чарки између Срба и Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису хтели да иду можда из Козлука нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да иду негде у Тузлу или негде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја о томе не знам ништа. Знам тада када смо били да договоримо, да договоримо да се то мало смири, да су господа са бошњачке стране рекли да је војска непожељна, Југословенска народна армија и после тога нисам више ни ишао на било какве договоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почели смо да причамо о предаји оружја, а нисте се тога дотакли.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нисам ја био ту, на предаји оружја, у Козлуку нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ја сам Вас питала, да ли знате о предаји оружја, Ви кажете, знам само за Козлук, када сте ишли, схватила сам да сте ишли поводом предаје оружја?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Тада сам ишао да пробамо да се смири ситуација. Око предаје оружја нисам био уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Око предаје наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Козлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Козлуку и још негде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу тога да се сетим, али, око предаје оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви плашите од некога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овај сведок «Х», који је био тамо заточен, рекох, ја сам моје оружје дао Аци Секанићу, поручнику ЈНА. Он је дошао горе нама у село, ја сам био ловац, имао сам ловачку пушку. Ту пушку сам дао Аци Секанићу, родом је из Бијељине био.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Мени ловачку пушку дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да сте Ви долазили да се предаје неко наоружање у та нека села околна, па да ли знате то или не? Тај човек је био затворен.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Где је био затворен, ко га је затворио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам, да ли је то нешто Вама познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нисам га затворио ја сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви, опет ја Вама кажем, на Економији је био затворен, тамо прича да је био тучен и тако даље.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нити сам га затворио, нити сам био на Економији, нити сам икад икога тукао, нити наредио било шта да се туче, мене лично што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да су га довели у војни одсек и да је онда, каже, ево овде, појављује се, каже, Ацо Секанић, поручник ЈНА, пита мене, откуд ти овде, не знам ни ја откуд, што си такав када је видео какав сам ја, он каже да је био претучен, рекох, поручниче Ацо, ја сам пао па се ударио. Није, каже, немој лагати, тебе су каже тукли. У том улази још један човек, тада га први пут виђам. Улази, онако весело лице, човек онако детињаст изглед има. Како улази, овом Буди каже, пусти доле пушку, шта глумиш овде. Пружа мени руку, представља се, каже, ја сам Марко Павловић, ја сам овде командант. Ја примим руку, поздравим се са њим. Да ли сте некада у војном одсеку били да је доведен неки тако човек који је однекле доведен, он каже да га је после Марко Павловић чак и обезбедио да оде у болницу на опоравак, да је ту му нудио кафу, да сте и Ви били присутни, у војном одсеку у граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Без обзира ко да је био претучен и где да је био претучен, ја сам био против тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лепо, али то није питање. То је врло лепо што сада кажете, само то није моје питање.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Вероватно да сам био, сада, много људи је било ту, вероватно да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сада подсећам, да ли је могуће да је оваква ситуација била?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сада да се присетите те ситуације, да нам Ви испричате, шта је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ако је доведен човек претучен, ако је доведен човек претучен, довео га је неко од војске, неко ко га је нашао негде претученог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како војска, малопре рекосте полиција је одговорна да то затвара људе, а он каже, био је затворен, зашто би га војска доводила?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам где је нађен и како је дошао у штаб, ја га нисам довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био на Економији, ја Вам сада покушавам да предочим да ли се Ви сећате, шта тај човек прича, одакле га доводе, ко га доведе, шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате те ситуације да долази човек претучен, па Ви кажете, откуд ти овде и тако, па улази Марко Павловић, па нека кафа, да ли се уопште сећате тога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дуго времена је прошло, али је могуће да је то тако било, да би се сетио, да би вратио филм назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада сазнали да уопште има неко затворен, малопре рекосте само се причало по граду, овде би испало да имате и неко лично искуство, да видите да је неко негде затворен, па га негде доводе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли Вас ово подсећа на ситуацију да сте ипак сазнали конкретно на неки евентуално објекат где су људи заточени, оваква нека ситуација или само из прича по граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не могу да се сетим тог догађаја када је тај човек био у штабу територијалне одбране, не могу да се сетим и да то повежем, а оно све што знам о тим затворима је из прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из прича?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о којим још знате из прича? Да ли има још неки да знате из прича?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тај Дом у Челопеку и ето та Економија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта о Дому још знате, осим да се прича?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ништа, шта ћу знати, није ме то интересовало, шта сам ја могао знати и ко сам ја био да би улазио у све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Репића, у том периоду у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Он је био из тих група, из те паравојске, паравојних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за ту јединицу «Жуте осе»?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нама тај командант јединице сведок Жућа, да ли сте чули за њега, да ли сте га упознали некада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је он био у саставу ТО, имамо овде и нешто да је баш оформљена та јединица, да влада му даје униформе и тако даље. Да ли Вам је то нешто познато, обзиром да сте Ви начелник штаба, да ли Вам је то нешто познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У саству ТО су само били, ако би неко наредио да им се исплате плате и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког Бубицу, да ли сте чули за неког Бубицу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку Јасну Буљубашић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јасну Буљубашић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? То је жена која је удовица тог човека, кога су звали Бубица, која је овде сведочила у суду да је више пута долазила у штаб ТО, да је тражила Марка Павловића и да је њен супруг био заточен на Економији и да је она ту ургирала, да је на крају њој Марко саопштио да је њен муж убијен. Да ли сте Ви некада били присутни у некој ситуацији да је нека жена долазила да тражи мужа ту код Марка у штабу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? А да ли Вам је познато нешто везано за предају оружја из Дивича, за неке преговоре са људима са Дивича, знате то је оно полуострво тамо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо онај хотел «Видиковац». Да ли сте ишли некада тамо, службено или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ишао сам када је Дивич исељен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о томе испричајте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када је Дивич исељен, када је отишло становништво Дивича, ја сам горе био са једним делом чете на обезбеђењу оног Каменолома и самог хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После исељења?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате о исељењу, како је исељен?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нисам ја ту учествовао уопште, ја сам био са војском која је била на тим линијама раздвајања и линијама додира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато о томе да су се ти људи иселили и како? Ко је то одрадио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су и они предавали оружје па да су били ту месец дана изоловани, на неки начин, да је ту војска ЈНА чувала, од пада Куле града па све до краја маја, сведоче ти људи да су ту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од пада Куле града војска није била ту дуже од десетак дана, не мислим да је била више од десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је после радила војска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, отишла је на други, 26. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда био, они кажу униформисани, ко је онда могао да буде, која је то онда војска?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Било је тих, све је била војска, ко је год носио униформу, све је војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко су сви ти онда? Шта знате о том Дивичу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Како шта знам о Дивичу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о исељавању људи?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Брано Грујић да су они на Влади донели одлуку да се удовољи тим људима и да је командант Марко Павловић задужен да то одради?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја нисам био члан Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Владе, ја Вас питам као ТО, Ви сте заменик Марков. Да ли сте уопште икада чули да је ту територијална одбрана имала неке везе са тим људима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја сам Вама малопре рекао да то није живело више од десет дана, тај штаб територијалне одбране и од када је формиран, више није живео у таквом саставу од десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ништа не знате о томе где су они отишли и шта и како?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, нисам ни учествовао у томе, нити у било каквим договорима, нити знам било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато нешто о мобилизацији аутобуса за потребе штаба ТО из фирме «Дринатранс»?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о исељавању људи из Козлука, касније, крајем јуна месеца, о одласку њиховом за Србију?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам само да су села, нисам био ту, сигурно сам био у делу јединица и био са војском и нисам био ту уопште на тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: На линијама раздвајања, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Стеву Радића, да ли сте познавали тог човека?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Стеву Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Из Зворника, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки контакт са њим пословни или нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном сам га виђао само на тим састанцима штабова, када је био било какав састанак и виђао сам га у граду, шта је радио, нешто је радио у општини тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам каже овде када је сведочио, каже штаб ТО је мобилисао аутобусе и камионе за довожење цивила у затворе. Он то каже у својој изјави овде пред судом.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Он то лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то лаже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То нам каже и овај сведок «Р», баш слушајно члан ту, технички секретар у штабу, да је он баш за потребе исељавања из Козлука обезбедио преко директора «Дринатранса» аутобусе и тако. Да ли и он лаже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја не знам, ја нисам дио те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда можете да кажете да лаже, ако нисте били део приче?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ако се веже, ако се то што је рекао односи на мене, лаже сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао на Вас, зашто Ви то лично, Ви сте овде само сведок. Ви сте дужни да говорите истину, за разлику од оптужених, знате. Сви сведоци су дужни истину да говоре. Није он за Вас рекао, него је рекао штаб ТО, па ја Вас питам, да ли Вам је познато. Да ли знате Риђошић Драгана?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Познат ми је, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, која је његова била функција?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је ту у штабу на некаквој функцији, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ето и он је исто био, каже, у Козлуку, када су се исељавали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја нисам био. Ја знам да ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да ли сте Ви били, него да ли Вам је познато како је дошло до тог исељавања, то Вас питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали са Риђошићем или са неким?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли Ви после тог терена или где сте већ били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном, сам био на терену, од једног места до другог, од села до села, пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада Ви са Марком Павловићем разговарали о том Козлуку о исељавању?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је он тамо одлазио на неке преговоре да умири људе, да нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам да сам ја једном био са њима, а после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када је одлазио и да ли је одлазио, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви пролазили кроз тај Козлук или поред Козлука, када сте ишли према Бијељини, ако сте ишли, у том периоду, јуни месец?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јун месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном је војска избегавала тај правац и тај пролазак кроз Козлук. Ја нисам пролазио од оног момента када су у, Козлуку када смо били, не могу се сетити ког датума и када су господа из Козлука, представници Месне заједнице Козлук рекли да је војска непожељна ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда ишли, да ли сте обилазним путем ишли?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Обилазним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Бранка Студеног?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је официр Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, до прерастања, до преласка у Војску Републике Српске. После је остао као официр Војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Риђошић Драган каже да је био заједно са Бранком Студеним тамо у Козлуку када су се исељавали, а да је он дошао испред своје војне формације да обезбеди лице места, овај Риђошић. Како то можете да нам објасните?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, Студени је био један од старешина који се налазио и био распоређен доле око Козлука и вероватно да је то радио. Ја нисам био на лицу места да сада кажем шта је он радио, он је био доле на том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли нешто малопре о формирању Зворничке бригаде. Да ли можете нешто о томе да нам кажете, када се та бригада формирала, да ли је то било у једном дану или одмах након што је изашла војска или касније, ЈНА, како је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: По напуштању Југословенске народне армије почело се са формирањем јединица војске, тај део војске који је остао и војних

обвезника у војсци је морао негде у нешто да прерасте и почело се формирање бригаде од оних основних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишао тај ток?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Чете, батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишао тај процес?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тешко, доста тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био први командант те бригаде Зворничке, да ли знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Први командант је био Видоје Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, када је он дошао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам, после повлачења војске, то је можда крајем маја, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је онда он седео?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Седео је у овоме Стандарду, доле где се почео формирати гарнизон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је онда после била веза и комуникација између штаба ТО и тог Видоја Благојевића?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, војска се после тога, настанком Војске Републике Српске и стварањем Зворничке бригаде, војска није имала неке везе са штабом територијалне одбране, јер је војска се наслањала на команду Источнобосанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је онда функционисао штаб ТО када је дошао тај Благојевић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није га више ни било, функционисао је тамо, ја не знам како је функционисао, али знам да смо ми у војсци остали и да смо се наслоњали на команду Источнобосанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до када досежу Ваша сазнања везано за активности Марка Павловића као команданта штаба ТО, ето то да Вас питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Настанком Војске Републике Српске и Зворничке бригаде ја сам отишао у бригаду, био старешина у бригади. Једно време сам био командир чете која је била на Дивичу, а после тога са Марком Павловићем никаквих, због обавеза у јединицама војске, никаквих ја контаката нисам имао, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он хапшен?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам, познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, негде да је ухапшен, негде је пошао да пређе у Србију, хапшен је, негде одведен и после неког времена се вратио, не знам ко га је хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војсци?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У јединицама војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате ништа о активностима штаба ТО, када сте Ви то прешли, када сте добили своје задужење?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, војска је званично почела да функционише, бригада је формирана одмах по повлачењу, приступило се формирању бригаде по повлачењу Југословенске народне армије из Босне и Херцеговине, а званично је формирана Зворничка бригада на данашњи дан, на Видовдан 1992. године, званично је формирана. Од тада је, а пре тога су јединице биле у припреми, ишло се од батаљона до батаљона, уређивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи званично, шта то значи званично формирана?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је постројено, један тај део војске је постројен, то је онај дан формирања Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: А пре тога је наредбом команданта Источнобосанског корпуса су уређиване те јединице територијалне одбране, наоружаног народа, увезивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако кажете да је Благојевић Видоје дошао још крајем маја, шта је онда он радио до краја јуна? Да ли је он имао уопште ту неке ингеренције, ако још није била званично формирана бригада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, он је радио на формирању бригаде, он је био командант који је радио на формирању бригаде, окупљао војнике, сређивао стање у јединицама, формирао батаљоне, постављао старешине на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли имате неко сазнање да је он можда радио нека исељавања или тако нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је он имао неке везе са заточавањем људи у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је Вама то познато, кажете, полиција је ту била главна за те објекте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Полиција је стражарила око Дома у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стражарила?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, ко је те људе ту доводио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре војске и после те бригаде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, нисам, у томе, не могу ништа рећи, нисам учествовао у томе и то ме није ни интересовало и ништа о томе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали некада неку пошту у штабу, Ви лично, из команде, на пример бригаде или тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Из команде само ону редовну пошту, руковођењем и командовањем из команде Источнобосанског корпуса што је бригада добијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали Светозара Андрића?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Светозара Андрића? Он је био у Шеховићима горе командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга бригада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неке ингеренције и неке надређени однос у односу на штаб ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није, он је био у Шеховићима, није ни био ту, у Шеховићима горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда био пре формирања Зворничке бригаде надређен штабу ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Како ко је био надређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штабу ТО, да ли је имао штаб ТО некога изнад себе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, цивилне структуре власти, Привремену владу, Кризни штаб, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о том односу онда Привремене владе и штаба ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Привремене владе и штаба ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја Вама малопре рекох, тај штаб када је формиран и када је договорено да се пробају те јединице да се увежу, да се стави та маса, гомила наоружаног народа, неорганизованог, који нико не може да контролише и да се стави под било какву контролу, да се зна ко је командант, ко одговара, то је био циљ штаба, циљ формирања штаба, да се зна ко одговара, ако тамо дође до пуцњаве и када се пуца и када дође до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте, Привремена влада је изнад штаба ТО, па Вас питам то, како се то манифестовало, како се то у пракси одражавало?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То је желела и Привремена влада да територијална одбрана, да тај штаб покуша да успостави контролу над тим наоружаним народом, било какву контролу, да нема малтретирања, пуцања, да се зна ко за шта одговара, јер у то време, у читавој Босни и Херцеговини, свако носи пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли на састанак Привремене владе као заменик Марков?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао он?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ја да је ишао, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ми овде имамо у овом «Билтену» једну одлуку од 19. априла, где се Ви постављате за начелника за оперативне послове у команди у штабу ТО, а онда имамо одлуку од 28. априла о разрешењу чланова команде ТО, па каже, чланови команде и то командант штаба Тешановић Љубомир, па онда има даље имена, Васиљевић Момчило, Перишић Титомир, Зарић Илија, Бошњаковић Јован, Јовић Миле, Секанић Алекса, начелник за оперативне послове, разрешавају се дужности и онда истог 28. априла, каже, Привремена влада на седници доноси одлуку о формирању команде ТО, формира се команда у саставу Павловић Марко, командант штаба, Секанић Алекса, заменик команданта штаба, то сам Вас питала, да ли сте били од 19. априла на том неком послу начелника за оперативне послове, па сте онда разрешени 28. априла и постали заменик?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада ја нисам имао нити ту наредбу о постављењу, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели такву наредбу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, нити сам је примио, нити потписао, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник Привремене владе Бранко Грујић. Шта можете да нам кажете и да ли уопште можете нешто да нам кажете о неким органима, Ратни секретаријат и Ратни штаб, да ли Вам је то нешто познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није, нити знам ко је био, нити да је постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је нешто познато о ВТК, Војнотехничка команда, неки такав орган?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то Вам није познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је тако неки орган?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У склопу војске, бригаде, тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде је то означено као орган који се формира, ево сада ћу Вам прочитати, 16. јуна донета одлука, исто Привремена влада, 16. јуна, Одлука о формирању и именовању команданта јединствене Војнотериторијалне команде Српске општине Зворник. За команданта ВТК именује се Марко Павловић, 16. јуна.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа ја не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада више Ви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ми смо били тада војсци потчињени, команданту Зворничке бригаде, који је био потчињен команди Источнобосанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато о неким Гогићевим добровољцима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је добровољаца ту у Зворнику, пар тих група, које ја не знам како и ко је довео и зашто их је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите уопште на добровољце или на те Гогићеве ко их је довео?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, и на Гогићеве и на ове остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали те Гогићеве?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, виђао сам их овако по граду, ја нисам био са тих простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су, са којих су они простора то?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам, углавном тамо из Лознице, из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима командовао тим Гогићевим добровољцима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам ја, сам тај, био је Гогић, свака војска је имала надимак по свом команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Гогића упознали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, виђао сам га пар пута, никада нисам нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је бројала та његова јединица, да ли знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, али није их пуно било, можда јачине једног вода, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о исплатама тој јединици, ко је њима плаћао плате, у чијем саставу су они били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, док је био штаб територијалне одбране, то је функционисало кроз штаб територијалне одбране, су исплаћивани. После тога смо ми отишли у војску, ја не знам ко је њих исплаћивао, ми смо били на списковима војске и Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они припадали територијалној одбрани, ти Гогићеви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, све то што је тада у то време, што је било наоружано, све је то било тако, територијална одбрана, војска, те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде један акт о исплати, списак за исплату, па овде Ви сте потписали, у овим писменим доказима.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Познато ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада само да нађем, каже Секанић, командант штаба ТО, Секанић, ево Гогић Милорад, Зебић Милош, 09. маја. Шта Вам је од тога познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, та стручна служба која се бавила исплатама, ти благајници који су радили у штабу територијалне одбране су направили списак свих тих војника које је требало исплатити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знају сада ти службеници ту, да ли је то овај «Р» или неко или нека жена или ко?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, и он је радио на томе и те жене тамо које су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они знају кога да ставе на списак и ко је заслужио да добије плату, на основу боравка тамо и дужину боравка, како они то сазнају?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Свако од тих старешина је ваљда правио списак за своју војску и доставио га њој, она то верификовала, да би могла исплатити, неко је то морао верификовати. Марко је тада негде био одсутан и није имао ко да потпише и да би они исплатили, ја сам потписао. То ми је познато, јер сам тај документ видео приликом разговора са хашким истражиоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте били потенцијални осумњичени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате за неку јединицу која се звала «Бели орлови»?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: «Бели орлови»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нека тако чета или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не могу, не могу да се сетим, али вероватно је била нека група добровољаца која је тако себе називала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они били при ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не сећам се тих група и ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете да нам кажете о тим групама? Кажете, они су сви при ТО. Како се они понашају ту у граду, да ли је било неких проблема, да ли су правили у граду неке проблеме, да ли сте видели Ви нешто ту да они праве неки неред, проблем неки, нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, када је заживела војска и када је био покушај да заживи војска, било је тако тих сукоба са тим јединицама на релацији војска и који нису хтели под команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када је то, после 28. јуна или када?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Под команду, па би се морале уразумити те њихове старешине да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је заживела војска, да ли то говорите после 28. јуна?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада, да ли је било сукоба у граду, мај, јуни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, једне прилике су те групе, те војске, упале у штаб територијалне одбране. Тада сам био на састанку, не сећам се да ли је то било приликом формирања штаба, био је штаб, где је био Бранко Грујић, где смо били ми, ти наведени, са списка штаба ко је био ту, упала је та група наоружаних и пробала да нас зароби, да узме власт, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец био?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу се сетити да ли је то било половином маја и почетком јуна, али половином маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био састанак, код органа?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, у штабу је био некакав састанак где сам и ја позван, ми смо били из војске, у штабу територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту је и Брана?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он ту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јер се пробало да се договори да се та војска среди, да се организује војска. Упала је наоружана група где нас комплетно све заробила, комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је од те групе, да ли се некога препознали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, били су, углавном ти добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које групе, да ли се сећате, конкретно неке особе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Делом из те групе «Жутих оса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су тражили, шта су они ту причали на том састанку?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, свако је гледао у страху када ти уђе десет људи са пушкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су захтевали, који су им били захтеви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, разговарали су са Бранком и са овим, Бранком Грујићем и Марком Павловићем и тражили су своје учешће у власти, шта ја знам шта су тражили. У страху када ти неко упадне са пушком, како ћеш да се понашаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се сећате шта су још тражили, колико је трајао тај упад?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није пуно, пет, десет минута, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наоружани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја Вама рекох да је свако у то време, свако је носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам за ту прилику.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесу наоружани били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се завршио тај упад?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, чини ми се, колико се сећам, да су разоружали Брану и Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, да ли су отишли?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: После тога су, тај састанак се завршио, ми смо се разишли, отишли у јединице. После тога је власт, та Привремена влада њих ставила под контролу, тако што их је разоружала и распустила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где их је распустила?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Распустила је ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их је распустила?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, полиција им је одузела оружје, некада су дошли припадници МУП-а и војне полиције, разоружали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу се сетити када је било, али, тачно не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли близу том састанку или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: После тог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После састанка?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: После тог састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је на крају њих ту елиминисао одатле?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, војна полиција и припадници полиције МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Гоговић каже, сведок наш, да су они ту позвани баш то да среде и да су они отишли тамо код тог Жуће и да га елиминишу. Да ли Вам је познато да је био неки састанак тамо где су они били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ти Жућини где су били да су они ту приморани да изађу и тако нешто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где су смештени били ти Жућини, та јединица, физички?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Били су смештени једно време у једној згради у Зворнику, у једној кући у Зворнику и ту их је разоружала полиција Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту били претходно на неком састанку?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се нешто са њима договарало?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Али знате да су разоружани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су отишли?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, депортовали су их, полиција је похапсила и одвела у Бијељину, у куће неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли су се враћали после?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ретко после тога да су се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада присуствовали неком разговору евентуално, рецимо, Брано Грујић, Марко Павловић, тај Жућа, осим тог упада, ту када су у штаб ушли, ти Жућини?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да сам присуствовао некада неком разговору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неком разговору, да се они среде, да изађу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То ми је тако остало упечатљиво и у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су упали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, кажете, ови су их истерали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је то Гоговић урадио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште комуницирали у јуну са штабом ТО и са Марком Павловићем?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, онако само у виђењу, пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте више тамо имали никаква посла?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војсци?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је овај рукопис познат, ево овде имамо, Ви кажете, тада нисте били ту, али је неко потписао, командант штаба, па онда «за», да ли можете да погледате овај потпис овде? Ево дођите овде.

Констатује се да се сведоку показује допис органима СР Југославије за омогућавање преласка лица из Козлука у Мађарску и потпис «за».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте радили у штабу ТО, да ли Вам то нешто говори тај потпис, ко би то могао да буде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја тврдим да никада овај акт нисам видео и не знам ко га је могао потписати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је то тек крајем јуна.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И не знам ко би то могао потписати. Није ми познат овај рукопис.

Па изјављује да му није познат рукопис у потпису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато, какав је однос полиција имала према тој Привременој влади?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете Привремена влада надређена штабу, а да ли је полицији надређена или је полиција самостална?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе? А да ли Вам је нешто познато о евентуалним разменама неким које су се обављале ту заробљеника? Неки заточени у Дому културе у Челопеку, сведоци су нам причали да су неки оданде размењивани, онда смо чули овде за Батковић, да су неки људи ту држани ради будуће размене, на територији града ту?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Око тога не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о разменама не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неко лице по имену Пиварски Стојан и његова јединица?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, био је један из групе тих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у некој структури, организацији некој, да ли Вам је то познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У структури? Знам да је био командир те своје групе, тих својих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у оквиру ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, били су у тим јединицама, њих су ти локални команданти, које ниси могао ставити под контролу, водили тамо по својој територији. Нико их није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали тог Пиварског, да ли сте га виђали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали некада у команди штаба?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један наш оптужени Славковић је био члан те јединице и он нама каже да је Пиварски био «десна рука» Марку Павловићу и да су они увек долазили, он, Пиварски и неки Нишки у штаб по наређења, па онда они уђу код Марка. Да ли сте Ви некада присуствовали таквом догађају, да долази у штаб Пиварски, по неке задатке или тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Смешно је заиста, али тај Пиварски је погинуо, погинуо момак и не знам за те доласке у штаб. Виђао сам га када би дошао, контактирао са неким, када сам био у штабу, у прилици, када сам био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете, били сте ретко?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, могао је да обрати команданту да дође. Шта је он са њим причао, шта разговарао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У штабу, да је долазио у штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не разумем, сада сте се смејали.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ја шта су они разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас питала то, ја сам Вас питала, да ли сте га виђали у штабу, то?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Видео сам га да долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Колико пута сте га Ви видели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Можда једном, два пута, не могу се ја тога сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Нишког или видели тог Нишког да долази, да ли знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, био је и он један од те групе својих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и њега виђали ту код Марка?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, онако у граду сам га понекада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га упознали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, онако из виђења. Никада нисам имао са њим некакав контакт, нити је био он под мојом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је престао тај Ваш контакт са Марком Павловићем, одласком у бригаду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када сам отишао у бригаду, све старешине које су биле ту у штабу територијалне одбране су отишле у бригаду и распоредио нас командант на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је нешто познато, Ви сте, кажете, тек у августу рањени. Да ли Вам је познато нешто да су ови Жућини хапшени у лето 1992. године, од стране неких снага са стране, ван Зворника?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сада сам ја о томе причао, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте причали оно одмах после упада у штаб, у мају месецу сте рекли, ја Вас питам, почетком августа, да ли Вам је познато, у лето 1992. године да су ухапшени, нека већа група људи у граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак нисте причали. Ајде нам о томе реците, шта Вам је познато.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дошла је полиција Републике Српске, специјална бригада МУП-а Републике Српске је дошла из Сарајева, са Пала и похапсила их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте малопре, Ви кажете, ја Вас питам, Ви кажете да је то било одмах после упада у штаб?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, представници МУП-а Републике Српске и војна полиција, после штаба, после, не одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то прошло?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу се сетити датума, само знам да су похапшени, разоружани, похапшени и одведени у Бијељину, а не знам тачно ког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, зашто су они ухапшени, који је био разлог да се ти Жућини похапсе и како је дошло до тога да ови дођу да их хапсе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Из онога што сам сазнао људи који су учествовали у томе, да је по граду било пуцњаве, да се нису хтели ставити ни под чију команду, нити војну, нити цивилну власт и неко је донео одлуку, разоружао их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то онда било пуцњаве, после 28. јуна, што сте малопре рекли да су се сукобљавали са војском?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада није било проблема?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је увек тих спорадичних проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам реците, шта нам знате да кажете о томе, које су проблеме правили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ја знам само да нису хтели да се ставе под команду војске, оно што ја знам, са војничке стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одражавало, када су у борбама неће да се ставе или шта или у граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од онога што сам ја чуо и што је било став војске, горе на једном делу пута су поставили свој пункт, контролисали саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у граду правили проблеме?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је тих спорадичних пуцњава, туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да они ту неке Муслимане убијају, рањавају, малтретирају по граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о томе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: После тога када су они били у граду, када су били смештени у тој кући у граду Зворнику, није било више муслиманског живља, у граду Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно је било у логорима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Али знам да није било у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да је тај Репић упадао у неке такве објекте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А какав однос је био између Марка и Бране, да ли је Вама то познато, као Марковом заменику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Шта сам ја могао знати из тих десетак дана, али углавном је био нормално све, пробало се договарати да се смири ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада причали са Браном, Ви уопште о неким проблемима евентуалним ту на терену или у граду или нешто као заменик Марков опет питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ако би нешто недостајало војсци, тако причали смо са Браном око тога, хране, материјално-техничких средстава и ако би и то када је једне прилике сам разговарао са Браном, да ли је то било пре тог упада те групе у штаб територијалне одбране када смо заробљени или после, не могу се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај упад био на почетку овог периода, мај, јуни, јули или на крају, сада нисмо разјаснили, кажете, то је било убрзо после хапшења?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је то после пада Куле града, тамо почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: И о тим испадима, да то није добро, да то треба ставити под контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим испадима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: О тим малтретирањима. Сама једна група дође, направи свој пункт и контролише саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је било неких пљачки?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, за то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да неко пљачка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било напуштених кућа ту муслиманских?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одатле неко износио неку робу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, нормално када је напуштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је нешто предузимано поводом тога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, полиција је то требала чувати, обезбеђивати, МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Циглану?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: За Циглану, фабрику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су ту неки исто људи били заточени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ту нешто радили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да је неко био затворен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, неки људи који су ту радили, Муслимани?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Знам да је та Циглана радила у току рата и да је се пробало да привреда ради, да ништа не стоји. О тим затворима у Циглани не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још нешто да знате, а да сте хтели да кажете, па нисте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Шта ће бити, то је углавном било, да је била ситуација тешка и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете Ви, ја сам од формирања бригаде, нисам више имао везе са Марком, на који период мислите, на који датум?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Формирањем бригаде, од јуна месеца па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта од јуна, од почетка или од краја?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Почетком јуна када је формирана бригада, када се почело радити на припремама за формирање бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не мислите на 28. јуни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: 28. јуни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте рекли да је званично тада формирана, да разграничимо те датуме. Не мислите на тај датум?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, бригада је почела формирати одмах по повлачењу војске. Формиране су основне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, да ли сте престали контакт са Марком да имате од почетка формирања или од званичног, то само да расчистимо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од почетка формирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате Маринка Василића, да ли сте познавали тог човека?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је начелник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу се тачно сетити, али знам да је био с почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је овде био и каже, Марко је био командант и после његовог ступања на место начелника. Он је ступио на место начелника негде 01. јуна. Да ли је Вама то нешто познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да је Марко био командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаба?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато шта је радио, а да је био командант штаба, јер је формирањем војске и распуштен штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези ових паравојних јединица како их Ви зовете, помињали сте више пута да су били мимо било какве команде. Реците ми, да ли су они отпочетка доласка у Зворник били мимо команде или су се отргли некој команди?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном су били под утицајем оних који су их довели и по тим местима, по тим местима и терену где је ко дошао на те правце, што је тешко било контролисати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који су их то довели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, моћници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који, не знам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Политичари, кризни штабови, немам ја, није их довео нико из војске, да су дошли из војске, били би у војсци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Под њиховим утицајем, кажете да су били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А да ли су те паравојне јединице, значи од почетка доласка у Зворник, имале неку команду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су се устројиле?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, примали су плату, чак сте и Ви ту неки списак потписали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је то њима плаћано?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, њихово ангажовање, војска је примала, то време проведено у војсци, од почетка мобилизације, како је војска исплаћивана, тако су и они исплаћивани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта се то њима конкретно исплаћује?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, дневнице, шта ја знам, колика је била одлука тадашњих власти, да плати за један дан ангажовања или за месец или било када.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта сада, они немају никакву команду, никакву контролу, а овамо плаћају им се дневнице?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, тако је било. Ја о томе нисам одлучивао, тако је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли сте чули за нека лица, Пуфта, Зокс, Торо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, било је ту свакавих имена и надимака и свега и чуо сам, али нисам познавао те људе овако из разговора, те људе нисам познавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте их овако знали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А Жућу, да ли сте њега знали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Жућу сам видео пар пута, разговарали смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте контактирали са њим?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, једне прилике јесмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте некада овако разговарали са њим, шта они то раде, мимо било чије команде, о чему се ту ради?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте никада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, кажете, била је војна полиција. Шта је та војна полиција радила тамо? Да ли су они некада реаговали везано за неке инциденте или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Где у?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У формирању бригаде или, у саставу бригаде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, не, уопште у том периоду, значи мај, јуни, шта војна полиција ради у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Формирањем бригаде, формацијски свака бригада је имала, да ли вод или чету војне полиције, која је успостављала ред у јединицама и приводила те, ако направе испад неки, искључиво војска, тај вод војне полиције који је био у саставу Зворничке бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Обезбеђивао команду, команданта ако иде негде, што класична војска ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је био тај Бранко Студени, да ли је имао неке везе са војном полицијом?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ја мислим да је он, колико се ја сећам, да је био један од команданата батаљона када је формирана Зворничка бригада, формирањем Зворничке бригаде. Сада не сећам се тачно ког, Бранко Студени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пошто, кажете да је постојала војна полиција, кажете, они били задужени за дисциплиновање, да ли су они могли те, рецимо, те, да кажем, паравојне формације које су биле мимо контроле, команде, да ли су они могли да им се супротставе, да их евентуално удаље?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, могли су, али су били недовољно снажни, вод војне полиције, тридесет, четрдесет војника да иде у сукоб, било какав сукоб, нико није хтео ни да ризикује то док није МУП предузео и разоружао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су те, значи, паравојне јединице биле моћније од војне полиције?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, бројнији, јачи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези, причали сте, значи, 19. маја одлази ЈНА, 28. јуна се званично формира Зворничка бригада. Е сада у том периоду, од 19. маја до 28. јуна, шта се дешава конкретно? Званично је формирана 28. јуна, али од 19. маја када је отишла ЈНА, да ли постоји неко војно устројство, да ли постоји постепено формирање?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Повлачењем Југословенске народне армије, да би створио бригаду, мораш пре тога створити чету, вод, чету па батаљон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, у том периоду траје то формирање тих чета, вода, батаљона?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Преструктуирање тих јединица из територијалне одбране, тих кризних штабова, сеоске те војске у јединице Зворничке бригаде, од нивоа вода до батаљона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ове старешине ЈНА; да ли оне ту остају или одлазе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, неки су остали који су били са простора Босне и Херцеговине, рођени, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ови што су рођени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми још само једно питање, какав је био однос између начелника полиције Маринка Василића и Вашег команданта Марка Павловића? Да ли је Марко Павловић могао да издаје неке наредбе Маринку Василићу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Маринку Василићу?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, да ли су они били у том периоду, независно функционисали, један од другог или је, рецимо, да ли је Марко могао Маринку да даје нека наређења?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да му нешто нареди, није ми познато да ли му је могао наредити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То не знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, то ми није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: МУП је био паралелна институција поред, исто као и штаб територијалне одбране, као и територијална одбрана, ратно стање није проглашено, свако је радио свој део посла и МУП и цивилна власт, ето, али не мислим да је Марко Маринку Василићу било шта могао наредити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И да ли сте у овом периоду за који помињете, да ли сте се сусрели са неким лешевима, са повређеним људима у Зворнику, не мислим на ратиште?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да није проглашено ратно стање? То Ви мислите да је тако било или знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није било проглашено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, било је, има одлука Привремене владе о проглашењу ратног стања.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда немојте да причате, ако не знате. А ко је, само још једно питање, кажете, требало је то све преточити, није то баш тако лак посао, доћи од чете до бригаде. Ко је то радио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, радиле су старешине те које су остале, официри, старешине, ми који су нас слали на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас то, зато што ћу Вам предочити исказ Стеве Ивановића. Да ли знате, ко је Степа Ивановић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Начелник Одсека Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Он каже да је то јако тешко ишло, да је, каже, почетком јуна почела да се бригада формира и да је тек крајем године, да је то била јако велика та Зворничка бригада и да је јако тешко формирана, али каже, Марко је остао и после тог краја маја, јер је требало преточити у војску штабове територијалне одбране, све те значи локалне. Шта можете да кажете везано за овај његов исказ?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Марко није имао везе са војском, Марко Павловић није имао везе са војском, са Зворничком бригадом, формирањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам исказ само да нам прокоментаришете ако можете, да ли је то тачно што он каже или не?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ма, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није истина, добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да је Марко остао да преточи војску и да се, оно је тешко ишло, тешко је прво било уредити војску коју је неко формирао и

наоружавао и сада је свако био себи свој шеф, то је тешко било уредити, Зворничку бригаду, али је уређена у бригаду, сређена је постепено чета, за четом вод, за водом батаљон, за батаљоном и тако је и урађено, до формацијске структуре, а оно је проблема било у тој војсци читав рат, а то што Стево тврди, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да је Марко сређивао, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: У наставку ће ме мењати колега Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да ће у наставку претреса, адвоката Ђокића мењати адвокат Перковић Мирослав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте имали дужности начелника штаба територијалне одбране и заменика команданта штаба територијалне одбране и то сте овде и Ви сами поновили, па бих Вас замолио да испричате, које све дужности начелника штаба а које заменика команданта, уколико се разликују, а рекли сте да се не разликују, па ми реците, које су то све дужности?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, у нормалним јединицама и у здравим јединицама војним организованим, начелник штаба је један од помоћника команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су дужности, шта конкретно ради он?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да организује и руководи јединицом, јединицама на чијем је челу, да ли је то бригада или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи, да ли на пример, тај начелник штаба зна које јединице се налазе у саставу чији је он начелник?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, мора знати, треба да зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, у то време које сам ја био, ја сам рекао, мало пре у то време у које сам ја био начелник штаба, ниси могао уредити те јединице и ту територијалну одбрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли неке које сте уредили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неке које сте уредили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, од почетка те јединице, пробао се направити тај одред, формација, јачине једног батаљона, можда ту нешто да се успело у то време колико је штаб постојало, тих десет, петнаест дана, колико сам ја био у штабу територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се они налазили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном на линијама раздвајања између.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, које су јачине били и ко је био њихов командир или командант, али ваљда је командир, с обзиром на величину?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, један, на тим просторима су углавном били командири чета, те сеоске старешине који су по селу били или како је постављао кризни штаб или месна заједница и то, требало је да се заживи на томе да се уреде јединице, да се дисциплинују колико се могло и да се проба било шта урадити да то личи на војску, а команданти тих батаљона по селима, тих чета, команданти и командири су углавном били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било уопште батаљона, пошто ја бих волео да не мешамо, батаљон је много велика јединица у односу на чету, па бих молио, да ли је било у неком селу батаљона или су само биле чете, а ако јесте, где је било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном су биле чете. Настанком војске су стварани батаљони, прелажењем у јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте све имали чете, а да сте Ви знали које су биле уређене и са којима сте имали ту нормалну комуникацију?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Једна је била у Локању, једна у Пилици, једна у Бошковићима, Петковцима, тако по тим рубним селима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте са њима комуницирали, ви из штаба, пошто сте Ви начелник, Ви сте главни, командант, он вођа па Вам одобри или Вам не одобри и Ви њему реферишете, е, како сте Ви комуницирали са тим командирима по тим селима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном су у том почетку сукоба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву сте везу имали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Народ је, везу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву сте везу са њима имали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, личну или телефонску, цивилним телефонима, а почетком сукоба народ је био у страху, углавном су се та села организовала, свако је за себе своје сеоске страже, ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У саставу тих јединица, да ли су се налазили неки од војних лица, војних обвезника који нису са тог подручја, на пример, у Пилици, да ли је неко био од добровољаца који је дошао, а није из Пилице, ови, не знам ни ја, у Петковцима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном месно становништво. Јединице су и биле попуњене месним становништвом и тако су се звале, пилићка чета, тршићка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тим месним јединицама, да ли су за командире тих јединица узимани људи који су из тих села или је неко долазио са стране?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није ми то познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је долазио са стране или ти није познато уопште?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да је долазио неко са стране, није ми познато, да је ту био старешина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада Ви у штабу, јесте ли њих сматрали као редовни састав који, касније ћу Вас питати о томе, Ви карактеришете неке за паравојним формацијама, па да ли ове, са којима сте Ви комуницирали, можете да сматрате као војска која се не може ставити под термин паравојска или је то другачије?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, неко је тај народ наоружао, то је моје виђење било те ситуације, неко је тај народ наоружао, свако се снашао, наоружао се, добио наоружање и избијањем сукоба су се многе те институције, штабови, кризни штабови су попрскале, народ је остао наоружан, то је требало ставити сада под контролу, под било какву контролу, неко је то морао да уради, наоружан народ да проба бар да га организује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли те јединице из тих места биле спремне да се ставе под контролу или нису?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, јесу у домену тог само, самоорганизовања да им се помогне, ако нешто војнички треба да се уреди, да се зна који је вод, које су јачине и које снаге, углавном, али никога ниси могао покренути да доведеш пилићку чету сада у Зворник, да доведеш чету из Дрињаче да је одведеш тамо где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то разумем, јер немате другу да пошаљете у Пилицу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када би неко напао Пилицу, па нема ко да брани, дакле, ја мислим да сте размишљали и о томе да не можете сада довести ту малу чету из Пилице у Зворник, а да не пошаљете ниједну тамо, али по мени то је нормално, да ли је, да ли Ви сматрате да је то војнички у реду или није у реду, такво понашање ових, на пример, из Пилице или неког другог места?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није било војнички у реду, није било војнички у реду јер не можеш контролисати јединицу којој не можеш да наредиш, како ћеш да је контролишеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, немојте јој постављати задатак који није војнички, па онда реци њој, знате, ако има једна јединица, она има своју зону одговорности, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако јој одузмете право да се она брине о тој зони одговорности, онда морате некога послати другог да води рачуна о тој зони одговорности. Но, добро, то није. Тај заменик команданта, разумео сам, Ви сматрате да нема никакве разлике у односу на начелника штаба, у том делу када сте Ви били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада ме интересује у штабу конкретно тамо, да ли сте имали своју канцеларију или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, била је та канцеларија, једна канцеларија штаба територијалне одбране и где смо ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту сте били сви?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једној канцеларији?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, штаб територијалне одбране има једну просторију, две просторије и то се све сводило на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ко је био у тој једној, а ко је био у тој другој?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, Марко, ја, они писари што су писали, стручна лица, те жене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви сте ту, него, ко је био у тој једној канцеларији, а ко је био у другој, односно, да ли је било подељено?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, у једној канцеларији, једна канцеларија је била за команданта и за цео штаб ако је било каквог састанка, а у овој другој су седели, углавном је седео неко ко је дежурни у штабу, ко би се јавио на телефон и тако,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били у канцеларији са командантом Марком Павловићем или у овој другој?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, зависно од ситуације, када треба нешто да се напише, тамо где је онај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се улази у ту канцеларију где је командант, а како у ову прву? Да ли је то засебно или се пролази кроз једну?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Кроз један ходник, па су врата једна од ове просторије у којој су били оперативци, начелник штаба и те жене које су писале и она друга у коју улази командант, где је била командант пре, то је канцеларија старог штаба територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, каже, на једно од питања председнице већа, кажете, у то време када год је неке нешто требало, долазио је у штаб ТО. Зашто у штаб ТО, коме год је нешто требало? Да ли је то Ваша непрецизна формулација или баш мислите да се све што има неке везе, а неке нешто треба, мора доћи у штаб да се ту то разреши? Да ли је постојало још неко друго место за разрешавање тих проблема других?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, на том војничком погледу, војничком погледу или да добије дозволу, мислио сам, када кажем, долазио је у штаб, ако му треба дозвола да пређе у Србију и овај га полицајац врати, нема дозволу за кретање, да може да иде у Србију, то му је штаб издавао, он је дошао тада у штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А рецимо, дође жена?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ако има некаквих проблема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, рекли сте касније као, војни обвезник, па не може да пређе у Србију, а ако није војни обвезник, долази ли у штаб?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, коме, ако је неке нешто требало и ако му је требао неко од тих људи који су били у штабу и који су се ту кретали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, треба му нешто лично, али треба му, на пример, да пређе у Србију једној женској особи, мора ли и она да дође у штаб или се за њу издаје?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Њих нико није ни устављао, дозвола за кретање је важила само за војне обвезнике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте мало говорили око неких, неког претученог лица које је дошло у штаб, па бих Вас ја питао, да ли су уопште неки који су били изложени физичком малтретирању после тога довођени у штаб ТО где сте Ви били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не. Није ми познато да је неко доводио, сем тог, сем тог случаја о коме смо причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су у штабу, код Вас, код неког лица информисани са неким списковима, да има негде неких заробљених, ко је о томе одлучивао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Оно што је мени познато, ја око тога не знам ништа, углавном сам се бавио тим тереном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли је уопште то пролазило кроз штаб?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са Дивичом, рекао си, био сам на Дивичу код Каменолома са четом када је Дивич исељаван. Где се налази Каменолом?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не када је Дивич исељаван, настанком војске, стварањем војске, распуштањем јединице Капетана Драгана која је била ту, ми смо тада отишли на Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После исељавања, када су већ исељени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када је већ исељено, па је ту био Капетан Драган, а ми смо после тога, када су они распуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није више било људи?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам другачије, добро. Каже, штаб ТО када је формиран, па по оним именима које сте наводили, каже, живео је око десетак дана у том саставу, па шта то значи, у односу уопште на састав, шта значи у односу на Вас?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није то у, ситуација се мењала стално, неко би негде отишао, дешавало се тих, проба да се војска организује, да се то среди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неко да је остајао од почетка када је био, па?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном, ето то, то што је остао тај део стручни који је водио те спискове, обрачунавао плате и то, али то би се стално мењало, увек би се неки човек заменио и дошао би неко други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте упознали и Гогића, па бих Вас ја питао, да ли је Гогић долазио у штаб ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не могу да се сетим, али углавном се он и та његова група наслањала на део полиције, на МУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате нешто о неком, о некој заседи када је погинуо један од, један човек из полиције, заменик командира полиције?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Славко Ерић када је погинуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, и да ли је том приликом неко рањен? Да ли је рањен Гогић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Колико је мени познато да је било рањених, био је део људи који се изгубио, па се некад после два, три дана тумарања, дан, два, кроз шуме су се вратили. Да ли је Гогић ту лично био, ја не знам, али знам да је један од те групе, један да је погинуо заједно са Славком Ерићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту штаб имао неких активности?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: На покушају размене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, вероватно да је, ја нисам имао ништа, ништа од тога, око те размене, али се организовало, пробало је да се извуку ти мртви, да би се могли сахранити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то ради ако Ви као начелник не радите?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, радио је, вероватно је радио командант, ја то нисам радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли је било заробљених?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У акцијама војним, војничким неким и уопште овако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Оно што се војске тиче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, ту где сте Ви били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато. Читаво време док се та војска сређивала, није ни било некаквих борбених дејстава, него се утврђивала та нека линија докле, свако није дао у своје село, тако да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вас извештавао неко од ових подручних команданата, односно командира по тим селима где су биле те чете, да они имају, па да питају шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли поступак који је са заробљенима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Који је поступак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У војничком смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Војска када га зароби?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Морате се придржавати Женевске конвенције, да га не може малтретирати, ако је војник, да му омогући услове да има да једе, да има смештај достојан човека и да проба ступити у везу са структурама да га процесуира, да обавести Црвени крст и такко даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да су те неке групе правиле инциденте, па један од тих инцидената наводите, каже, постављање неовлашћеног пункта на путу, па сте о томе разговарали са Браном. Да ли је реч то о Брани Грујићу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте то разговарали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не сећам се да ли је то било у штабу, у општини, негде уснут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На званичном састанку или?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ма не на званичном састанку, овако негде, да ли смо се видели негде у некој просторији, не могу да се сетим, али знам да смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте разговарали са Браном Грујићем?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није то, ако треба неко да контролише проток.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим да ли сте сматрали Брану неким ко може да разреши те проблеме?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, нисам га сматрао да може решити Брано тај проблем, али је био председник владе, председник општине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте разговарали са својим командантом о томе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нормално да јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, јеси ли ти разговарао о таквом неком инциденту и са командантом Марком Павловићем?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не у то време смо ми већ били у војсци, нема, Марко није био командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, зато нисте са њим?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То је касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Од дана када сте Ви постали и постављени за начелника штаба, да ли је долазило добровољаца и да ли су се они јављали Вама или на неко друго место, како су они прихватано?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном су они већ били ту почетком сукоба, почетком самог сукоба, почетком априла месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После када сте Ви постављени, да ли неко долазио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, оно што је долазило, није нико долазио за тих десет, петнаест дана, а оно после у војсци, није нико ни долазио, него су органи цивилне власти вршили мобилизацију војних обвезника и распоређивали их у јединице војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је из неког од градова у Србији долазило више добровољаца па Вам је познато или то Вас није занимало?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, није ме то ни занимало после, после настанка војске и враћања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У редове војске. Ни пре, јер су сви ти добровољци су пре већ били дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте били ту као начелник штаба и уз свог команданта коју је функцију вршио Марко Павловић, а ту је долазио и Брано Грујић, по Вашем казивању, можете ли да нам нешто кажете о односу Марка Павловића и Бранка Грујића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја већ то.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто више ако знате.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ништа није било нормално, ништа није било ненормално што је се могло приметити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је однос био коректан?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Коректан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је неко некеме подносио извештај или реферисао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Био је коректан однос, размењивање мишљења и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били начелник штаба, па онда стигосте до командира чете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, мењала се ситуација, ја Вама кажем, настанком војске долазили су други људи, већ је бригада са формирањем војске постала попуњенија старешинама. Свако је имао своју улогу, командант бригаде је распоређивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је вођен неки поступак против Вас, да ли је неко тражио Вашу смену?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или се нешто дешавало, Ви од начелника штаба и заменика команданта дођосте до командира чете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сваки нормалан човек у тој ситуацији би једва чекао да се реши тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, оптерећење, због самог оптерећења, рат је, свега има, страха, свега. Бити командант бригаде или бити командант батаљона је одговорност, велика одговорност и морална за човека, за самог човека. У рату се дешава све, људи гину, поготову у војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: При крају нешто ми остаде недовољно прецизно објашњено са Ваше стране, јер око тог ратног стања, па односа између субјеката у том ратном стању, па када се прогласи ратно стање, какав је однос између војске, полиције, судства, других органа који су, дакле, на једном подручју у том ратном стању?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, војска је та која се за све пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када се ратно стање прогласи, ако има војска, постоји војска, војска је та која се пита за све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате шта се догађало 08. априла у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: 08. априла, шта се дешавало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените према нама.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може ли пауза, човек два и по сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Завршавамо сада.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може пауза, па питаћете га, да ли је уморан, питате друге сведоке, њега не питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када питам, хоћете да направимо паузу.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Направићемо, нема везе, да привођемо ово крају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Завршићемо Перковићу брзо, зашто да правимо паузу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Откуд Ви знате колико ја имам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако Ви као пуномоћник оштећених немате питања, онда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам, ја имам само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да Ви немате питања, пошто стално уздишете, да једва чекате да завршимо. На сва питања сте уздисали, рекох, можда немате питања, мислите да је сувишно. Ако имате више питања да прекинемо, да направимо паузу?

НАТАША КАНДИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте још Ви, па ћемо онда да направимо паузу и још мало, па да завршимо. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ево питање је, да ли зна шта се догађало 08. априла у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим оног што сте рекли и још нешто шта имате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Шта ћу знати, рекао сам оно што знам, почео је сукоб, почела је пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, испричали сте да ЈНА није учествовала, ко је учествовао, да ли имате још нешто да кажете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Немам ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао контакт са Аркановим јединицама?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, па Вас пита?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, никакве.

НАТАША КАНДИЋ: А са Шешељевим?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је ЈНА била у Кули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да ли је ЈНА била у?

НАТАША КАНДИЋ: У Кули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Пули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кули.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Кули?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На Кули граду.

НАТАША КАНДИЋ: На Кули граду?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: На Кули граду? Јесте, још је Југословенска народна армија била на тим просторима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, у време, у време борби на Кули граду; да ли је учествовала?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте, Југословенска народна армија је још била на просторима Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се још повукла.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, то је било 26. априла.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, на чијој страни је ЈНА учествовала?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ох Боже.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да је учествовала, да је била, на чијој страни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не разумем ја Вас, око тога, на чијој страни је учествовала.

НАТАША КАНДИЋ: Па, кажете да је учествовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим јединицама, да ли су још неке јединице учествовале?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, са јединицама територијалне одбране, оним јединицама које су ту.

НАТАША КАНДИЋ: А против кога?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, две стране су биле у сукобу, Срби и Муслимани, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, да ли сте ви, шта, ЈНА, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја Вас не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Покушавамо да разјаснимо, ЈНА сте, учествујете у сукобу, питам, на којој страни и против кога учествујете, Југословенска народна армија?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Југословенска народна армија, та војска која је била у Зворнику у то време је била сва српског састава. Када је дошло до сукоба између Срба и Муслимана, знам, против кога, ко се борио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тако нам кажите, то више није Југословенска народна армија и ако се зове, него је српска армија, она је ту да помогне.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Србима.

НАТАША КАНДИЋ: Тако кажите, ми смо у то време преко штампе слушали друго, али добро је да нам разјасните. Сведоци овде када су говорили о Козлуку, о исељавању, говорили да су тамо били тенкови ЈНА и да је ЈНА такође учествовала у организовању услова за исељавање. Реците нам.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок да тог дана није био тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли да је, на питање тужиоца, да је однос између председника Привремене владе и команданта територијалне одбране, да је однос био коректан. На основу чега Ви то знате или цените?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, оно што сам ја видео када сам био присутан на некаквим састанцима, није било сукоба.

НАТАША КАНДИЋ: На каквим састанцима сте присуствовали где су били обојица?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, причао сам то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неки, осим оних које сте поменули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нема.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на састанцима Привремене владе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, рекао је да није.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Већ сам рекао једном, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ако има нешто што нисте рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било привођења у просторије штаба територијалне одбране?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко саслушаван у тим просторијама?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви ту били присутни?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је ретко био у штабу и да је био на терену. А када сте Ви, да ли сте Ви некада видели?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, није ми познато, нити сам кога саслушавао, нити сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви да сте саслушавали?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, није ми познато уопште о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: И питање само да нам каже тачно, где се његова јединица налази 08. априла?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Рекао сам већ, у време избијања сукоба у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да нису учествовали, а и није нам то у оптужници, 08. април, заиста да мало тај 08. април.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, мало да имамо тај контекст, шта, где се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није он, на мосту.

НАТАША КАНДИЋ: Да сместим логор, на пример у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. април немамо овде.

НАТАША КАНДИЋ: У време неког сајма технике, него морам да га сместим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, логор немамо ниједан 08. априла у оптужници, о томе причамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у оптужници, колега.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, да ли можете да нам кажете, да ли је војска имала затворе, логоре, да ли је држала сабирне центре, да ли је?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било војних заробљеника?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Било је наших војника, наших војника који су заробљени.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас ја Вас питам, то што су заробљени, то припада другој страни, да ли сте Ви имали војне заробљенике?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Како је то, молим Вас, могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање, немојте коментар. Он каже, да ли Ви знате, да ли поуздано знате да није било војних заробљеника?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није било војних заробљеника код нас у јединици, није било војних заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Вашој јединици него уопште у Зворнику, да ли Вам је то познато?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не. Војних заробљеника из редова других јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, лица ова која су учествовала, Муслимани да су били?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, мени није познато, у војсци их није било, војних заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер оптужени причају да су били људи заробљавани, али не цивили, него да су били и војни, неки људи који су са линије тамо хватани по селима и довођени, да су они улазили у Дом културе Челопек, конкретно војник из јединице Пиварски, наш оптужени каже, ту је било и војних заробљеника који су хватани тамо, а било је и цивила. Да ли је Вама то познато, немојте говорити – не, ако Вам није познато, реците, не знам или знам.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали цивилне заробљенике?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, нисмо имали у редовима војске цивилне заробљенике, немам ја са тим ништа, какве цивилне заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање би било, да ли знате да су били негде цивили заробљавани, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, то сам већ рекао једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо више понављати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, кажете да сте рањени, код датума сте рањени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: 19. августа 1992. године.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли мислите да ли је војска учествовала у одвођењу заробљеника из Школско-техничког центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то питање постављати, идемо даље.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није, немам ја везе са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је други предмет, молим Вас, то је други предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на брани Црвеног муља, добро, нећу, добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имате тамо у предмету, не знам да ли је сведок позиван, имамо још један предмет, истрагу за Технички школски центар у Каракају и то је други предмет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао у Зворник.

Констатује се да је пуномоћник оштећених, Наташа Кандић напустила главни претрес.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је мобилисан у Бијељини у септембру 1991. године. Питање је, када је дошао у Зворник, да ли је, када је

дошао у Зворник, да ли је постојао неки гарнизон ЈНА, касарна ЈНА, војска, команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било гарнизона?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И друго питање, у јуну месецу 1992. године, у јуну месецу 1992. године, шта је био он и где је био смештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јуну, јуну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је командир чете, формира се, он одлази из штаба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али формира се све до 28. јуна, а специјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите где седи, где му је седиште?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, где му је седиште и шта је било у јуну баш, да ли је био командир чете у јуну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте постали тај командир чете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, то је после, када су распуштене јединице Капетана Драгана, када је команда корпуса распустила јединице Капетана Драгана, а у јуну месецу смо имали задужење да идемо од места до места, од јединице до јединице која је већ била, да је војнички уредимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте тај задатак добили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од команданта бригаде који је већ постојао, Видоја Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где сте Ви били тада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, на терену, данас у Локању, сутра у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте већ били командир чете, то Вас пита колега?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не још?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нега?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Тада нисам, био сам старешина у команди који је ишао са делом људи од јединице до јединице и уређивали је, правили спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили формално решење о престанку Вашег својства заменика команданта штаба ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ма, никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте добили решење о постављењу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: О постављењу никада нисам добио решење од оних који су ме поставили, нити о укидању тога, о разрешењу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само још једно питање и да Вам предочим још једанпут, мало другачије је овде речено. Овај сведок Маринко Василић, Ви кажете, знате га, он је био начелник полиције и тако, он каже да су нека лица држана по затворима без решења, али, каже, те људе никако није полиција

доводила. У те објекте, 99% људи су доведени од стране војске, Зворничке бригаде и била су објашњења да су ту ради прикупљања војнобезбедносно интересантних података, каже. Шта о томе можете да кажете, да ли можете да прокоментаришете овај његов исказ?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, најлакше је то отиснути од себе, то је мој коментар, најлакше је то отиснути од себе и свалити нешто на војску. То војска није имала могућности никога да зароби, оно јединица што је било, никога није имала могућности ни да зароби, нити да формира свој логор, нити је имала своје затворе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијална одбрана?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ни територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Привремена влада?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ја за то, ја не излазим из тога, нити сам био члан тамо. Ја кажем за војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и још ћу Вам један исказ предочити, па ћемо направити паузу. Да ли знате полицајца Сретена Лазаревића, да ли сте чули?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сретен Лазаревић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, он каже да је радио на обезбеђењу тих људи, прво у Стандарду, па је онда на Економији, па у Техничко-школском центру, где су чувани муслимански цивили и он нам прича овде да је ту Марко Павловић, да је тај затвор основало општинско руководство, а да је Марко Павловић ту врло често долазио и испитивао те људе, узимао неке изјаве од њих, неке тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сретена Лазаревића уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас, да ли Вам је познато, да ли је Марко уопште некада испитивао неке затворенике, да је у оквиру његових дужности било и то да испитује неке људе, безбедносно интересантне?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате ништа о томе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не, није ми познато.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесетпет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе у 12,40 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Трифуновић.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Сведок само да дође, па да га питам. Овако, адвокат Трифуновић, бранилац Грујић Бранка и Драгићевић Драгутина. Питање за сведока, док је био начелник штаба тих десетак, петнаест дана, како се изјаснио, да ли је било када добијао од Привремене владе усмене или писмене захтеве у вези са радом Штаба територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Лично Ви, посебно од Бране Грујића, да ли сте добили шта, какав налог, писмени, усмени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато, до када је функционисао Кризни штаб у општини Зворник, када је формиран и када је престао да постоји?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није ми познато када је формиран, није ми познато ни ко га је формирао, али не знам ни када је престао да постоји.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Да ли знате ко је био председник тог Кризног штаба или шеф?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Само знам ко је био председник Привремене владе.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Не, питам за Кризни штаб?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: То је посебан орган.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. Која је војна јединица до формирања Зворничке бригаде била најближа Зворнику, која је имала већи ранг од батаљона? Да ли је била нека бригада суседна?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, били су делови, најближа Зворнику?

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Суседна или, на територији зворничке општине?

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Ево пошто сам ја бивши војник, пошто када нема једне јединице у тој територији, најближа војна јединица преузима одговорност, у том смислу, војнички те питам, која је била најближа војна јединица територији Зворника која је била формирана и која је функционисала?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До повлачења војске, били су делови Четврте оклопне бригаде.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Где су они имали седиште?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Седиште и команда Четврте оклопне бригаде је била у Тишњи, код Шеховића.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи код Шеховића?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, горе је био, до повлачења војске.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Где је било седиште ове 17. бригаде 17. корпуса 36. дивизије, где?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У Бијељини, команда.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Твоја јединица која је чувала мостове је припадала, колико сам ја схватио, овој 36. дивизији 17. корпуса?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Значи, седиште је било у Бијељини, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. И судија је већ, председник већа то питала, рекли сте да сте познавали Стеву Радића, мени није јасно, ко је тај човек и коју улогу он има у општини, на којим пословима је радио? По чему је тај човек уопште значајан, то сам хтео да Вас питам?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Оно што ја знам о Стеви Радићу, био је, радио је на пословима секретара општине, колико ми је познато. Тамо је био један од тих функционера и кроз ту странку, кроз то политичко деловање, тамо је био некакав од функционера.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Био је функционер у политичком смислу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ: Добро. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, пре него што будем постављао питања, ја бих хтео да изнесем једну примедбу која је више, већ сада, да кажем, већ начелне природе и мислим да и у даљем поступку тај проблем морамо решити, једино онако како би то дух ЗКП захтевао, а и слово. Наиме, често када предочавате, ја разумем, проблем је са транскриптима где имају искази сведока на двадесет, тридесет или четрдесет страна и тешко је баш тачно цитирати шта је неки сведок рекао, када предочавамо сведоку или шта је неко од осумњичених рекао. Али, ако то сведемо само на једну констатацију или једну оцену исказа сведока, на пример или окривљеног, као што сте Ви питали, да је Брано Грујић послао Марка Павловића у Козлук да среди ситуацију, да поступи тамо и тако даље, што није тачно, јер тамо је речено, само је речено, да се отишло да се види шта се догађа. То су сасвим другачији контексти. Затим, у погледу тога, изјаве Жуће, да је он тврдио да је командовао и тако даље, значи, ја Вас молим да када предочавате исказе сведока, да прво предочавате исказе сведока који, ако су говорили о једној чињеници која је Вама интересантна и Ви сматрате да је интересантно, да не предочавате само оне исказе оних сведока или окривљених, присутном сведоку или било којем, који иду на терет једном од оптужених, а да при томе, ево Вам пример, Ви сте споменули сведоку исказ и рекли сте, не знам да мислим Торо тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли да завршимо да отпустимо сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вам стављам сада примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, те сте примедбе и раније стављали, Ви имате право да поставите питање. Ако мислите да сам ја погрешно предочила, то је друго, ја не мислим да сам нешто предочила што није речено.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вам рећи, ја Вас молим да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да полемишемо, хајмо, поставите питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не полемишем са Вам, ја Вам стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али тражите да улазимо сада у полемику.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја могу да кажем све што ја мислим стручно, правно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете док Вам ја не дам дозволу и не када испитујемо сведока. Сада је дошао ред на постављање питања сведоку, изволите поставите питање. То сада радимо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојала линија одбране док је била ЈНА на подручју општине Зворника, да ли је постојала некаква линија одбране и тако даље?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Линија одбране?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Од стране Југословенске народне армије није постојала никакве линија одбране, за јединице које су биле у рејону размештаја, постојала је линија одбране на селима тамо где је било додирних тачака између делова који су били насељени муслиманским живљем и српским живљем, ту су биле те линије.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је текла комуникација са штабом ЈНА и тим штабовима који су били тамо по селима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Војска док је била, ту је била надређена искључиво јединицама у чијем је саставу била, командама корпуса и даље горе, делови бригада и делови и батаљони који су били ту.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, која је била комуникација између тих јединица, тих штабова, те војске по тим селима, на ободима и штаба ЈНА и касније Војске Републике Српске?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: То ми ништа није познато и некако ми је недовољно јасно то питање. Јединице које су биле на терену.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је врста комуникације?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Молим?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Електронска, електрична, телепринтерска, курирска, које су врсте комуникације?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: С тим јединицама које су биле на терену, просторне јединице до почетка сукоба и до повлачења војске, војска није, делови јединица Југословенске народне армије, нису имали богзна некаквог додира, а комуникације су, малопре сам рекао, комуникације и сарадња је ишла даље, то је оно куриром, лично одласком на просторе где су те јединице.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам добио одговор. Реците ми у јуну месецу, да ли је постојала линија одбране?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте постојала линија раздвајања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, Ви је зовете линија.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да, линија одбране, то је линија одбране, која је већ постојала, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се са те линије команданти или командири десетине, вода, чете, су комуницирали са штабом?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Са командом?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са командом Војске Републике Српске?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, где су била средства везе и јединице које су располагале средствима везе, располагали су средствима, успостављане су средствима војне везе, где нису биле, куриром.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је то војна веза?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, радиоуређаји углавном, радиоуређаји.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Радиоуређаји, добро. Да ли су, имате питање, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам мислио да се консултујете нешто у вези овога. Који су радиоуређаји постојали? Да ли је постојала директна некаква линија?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном застарела техника и техника којом је располагала Југословенска народна армија, радиоуређаји, рупови, телефони пољски.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рупови, телефони пољски?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када су они постављени?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, у ходу, настанком и стварањем тих јединица, тамо где је било потребе да се постављају.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, уз формирање јединице, оживљавање, формирање батаљона, нормално да се мора, када му се одреди командно место, мора се одредити и успоставити веза са том јединицом.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хајте сада да Вас питам, Ви сте одговорили председнику већа да су били официри ЈНА, да су остали који су са подручја Војске Републике Српске. Реците ми, молим Вас, где су били смештени ти официри након повратка ЈНА?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Након одласка Југословенске народне армије?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, оно што је остало, углавном је било смештено или се спавало у касарни или на командним местима где су била одређена командна места.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, где је та касарна?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Стандард.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стандард? Реците ми, потпуковник Благојевић, где он долази, да ли он долази у ту касарну или где и где Ви одлазите када одлазите из ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када одлазите из ТО, кажете, прелазите у Војску Републике Српске?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: У касарну, у Стандард.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У касарну, Стандард?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: По чијем позиву и како Ви одлазите у Војску Републике Српске?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, трансформацијом дела војске, када је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, Ви кажете трансформацијом, ми не знамо, ми још немамо никакав папир нисмо добили, објасните Ви, која је то трансформација, ко је наредио ту трансформацију и како је ишла и шта је био задатак Вас као старешине, као војника по тој некој трансформацији коју Ви кажете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, повлачењем Војске Југославије, извлачењем јединица 17. корпуса у Савезну Републику Југославију у Бијељини и остали део људства и део кадра од кога је настао Источнобосански корпус. Ко је наредио формирање тога, вероватно неко из државе, нисам ја, да се разумемо, нисам то ја могао наредити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам, али ко Вама конкретно каже, Ви идете у Војску Републике Српске, јави се тамо и тамо или немој се јавити?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, старешине, наредба је дошла.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који старешина Вама каже?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дошао је командант Видоје Благојевић у штаб територијалне одбране и каже, ја сам командант Зворничке бригаде, потпуковник Видоје Благојевић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ме сада интересује, на основу чега Видоје Благојевић Вама као заменику команданта и начелника штаба може да нареди и каже, ајде тамо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Неко му је наредио, неко га је послао тамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На основу чега он може да нареди Вама и рецимо и Марку Павловићу или било коме?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Имао је писану наредбу Главног штаба, Министарства одбране, од кога је имао, ко је формирао војску.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, пуковник Благојевић је, потпуковник Благојевић када је добио наредбу за формирање војске, имао је ингеренције и над Вама као начелником штаба и над командантом?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Над свом војном структуром?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да. Изашла је, бригада је изашла из састава територијалне одбране.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је Драган Обреновић сада тамо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Отишао је у Вршац, па се касније вратио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Отишао је па се вратио?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада да Вас питам, споменули сте састанак када сте именовани Ви, Марко за не знам, начелника штаба и команданта и тако даље. Реците ми, да ли је на том састанку био присутан неко и од ЈНА, од војске и тако даље, од ЈНА, да ли је био присутан, конкретно Драган Обреновић?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не сећам се да ли је био присутан ту, да ли је био присутан, али све што је било, сви ти састанци, ако је било некаквих договора, док је био, ту је био присутан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли те добровољне јединице које су биле, кажете, добровољци, да ли су оне, ја ћу сада питати хипотетички, где тражим, малтене, то не би било питање у реду, али, то је тако и тужилац нешто слично, да ли су оне биле дужне, пошто је ЈНА та, постоји она наредба још генерала Бровета да све добровољачке јединице и тако даље морају да дођу под команду ЈНА, да ли је ЈНА покушала још пре да те људе стави некако под контролу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Била је немоћна.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немоћна?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Немоћна.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће је питање, да ли сте Ви било када издали наређење и могли издати наређење Вучковић Душану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Вучковић Душан?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Овај Жућин брат.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да. Да ли сте Ви њему могли издати, да ли сте могли издати наређење и да ли сте издавали наређења Жући, Пиварском, Нишком, било коме од тих припадника?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада ја нисам издавао наређење никоме из тих формација.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте чули да Бранко Поповић издаје таква наређења и да их остали, ако је издао, слушају та наређења, Жућо, Пиварски?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада то нисам чуо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Никада нисте?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Никада.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када сте на том састанку када кажете да су упали и да су ставили пиштоље и тако даље, да ли је постојала било која могућност Вас као начелника штаба, њега као команданта, осталих цивилних представника ту који су се нашли, било каква могућност да Вас неко у том моменту заштити, да ли је постојала нека јединица на терену или касније која би могла да стане, похапси, било шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нико није постојао, јер није ни било одлуке да неко постоји, ко ће знати да ће доћи до тога. Био је тај стражар који је био

испред команде, ушло је десет људи са наоружањем и шта ћеш ти да радиш, затечен си, седиш за столом и одједном.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада да Вас питам, да то мало предочимо и већу и на крају и одбрани и Тужилаштву и свима нама, на том терену у граду, у селима, ко је имао ту, да кажемо, стварну моћ, да ли они који су били спремнији, наоружанији или такве јединице или да кажемо да се поштовала хијерархија, ауторитет и то? Да ли се поштовао ауторитет или се поштовао ауторитет силе?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ауторитет људи који су били у штабу, без обзира на којој функцији, да ли командант штаба, председник владе, у то време, када је дошло до сукоба, је престао да постоји. Председник општине, Привремене владе, командант штаба није могао наредити, ако је тамо у неком месту, био је јачи ауторитет од председника месне заједнице или од неког од тих територијалних команданата.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На основу чега је то било тако, да је рецимо неки локални тамо у Пилици или не знам где, имао је своју чету и неки, ајде да кажемо Илија, Делија, главни у селу и сада му дође Брана Грујић нешто или Марко Павловић или било ко или му Ви дођете, да ли сте Ви њега могли тамо да ишамарате, разоружате, да било шта у смислу силе, да га ухапсите, да му кажете, хајде сада тамо?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, могао си.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Говоримо о времену мај-јуни.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ко је био спреман да уђе у сукоб, у једно село, ко је био спреман ући у сукоб, да ли председник, начелник штаба, командант ући у сукоб са наоружаним селом, где само можеш да извучеш дебљи крај, јер ти идеш са једним, два или три војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се бојим да смо се ми превише удаљили од наше оптужнице које обухвата заточавање људи и исељавање, значи уопште немамо та села околна, а ауторитет.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, само да завршим, а ауторитет, ко је имао ауторитет у граду, кажете, није имао командант штаба Марко, да ли сам добро схватила?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Није, није имао довољно ауторитета да би могао апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био човек који је имао ауторитет у Зворнику?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Брано Грујић исто тако није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам сада, ко је имао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Сада смо се тога дотакли и причали, почео сам то причати. Ауторитет су имале те месне старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, причамо у граду Зворнику, не о селима?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па и по деловима града исто тако је било, тамо где је онај јачи, он је јачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био локални старешина у граду Зворнику, која су била та локална, да кажемо, места, месна заједница у граду, шта?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Ја се не могу сетити тих старешина из тих месних заједница како се ко звао, али ако Брано да би смирио ситуацију и да оде тамо у неки део града, није могао смирити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било немирно, Ви сте рекли да није било ништа, у граду је било празно?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ако би дошло до некаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, ако би дошло?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је дошло?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Причали смо о ауторитету, о томе ко је имао над ким већи ауторитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је имао?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном те старешине које су стајале по страни и на својој територији били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је прилично неодређено, нисам схватила која територија и које старешине. О којим местима причамо конкретно?

Констатује се да је приступио бранилац, адвокат Сташевић Слободан.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам ја господин, да ли смо се разумели, господин ме питао да ли је могао да тамо неко утиче, да ли Брано, да ли Марко, да ли неки члан штаба, да ли је могао да утиче на тог старешину или на неког од тих локалних команданата, без обзира како се он звао, није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су локални, то питам, дајте једно име, једно место, о коме причате то? Који су ти локални?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ти председници месних заједница, рецимо. Председник месне заједнице на почетку рата је био Бог на својој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то Челопек, Каракај, Зворник?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, свих тих месних заједница, углавном, свих месних заједница, Челопек, Каракај, Зворник, Бошковићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био у Челопеку ко је био важнији од Марка и од Бране и од било кога другог?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, не знам ја та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнање конкретно?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Председник месне заједнице, али када би дошло до некаквог, до некаквог стања где би неко морао да интервенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: До побуне некакве унутар тих јединица у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате Ви сазнања да је било конкретно побуне неких јединица у селу Челопек, Каракај, да и је било неке побуне?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, ако би неко тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ако, него да ли јесте или није, ако знате?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Конкретно, ако ми наредимо да једна чета из Челопека или из Тршића оде да затвори линију на Црном Врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није предмет оптужнице.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Та војска неће да дође, није је нико могао покренути да пређе овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме схватили, добро. Не разумемо се очигледно. Ја сам хтела да сузимо ово, али пошто сведок је рекао да о овим догађајима не зна, не знам чему ово све даље. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих само хтео да сведоку кажем, да ово што се он изјашњава да каже, да ли је то под претпоставком или се то десило негде у неком месту, па ако се десило тако да сте Ви наредили да Пиличани иду, чета из Пилице или из Каракаја иде тамо, а они нису хтели, а Ви њима нисте ништа могли. Да ли се тако нешто десило?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте, дешавало се то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где, где и када?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дешавало се и у Челопеку и у Тршићу и у Пилици и по свим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о којим задацима причамо, којим задацима, борбеним?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, када се затвори линија да се обезбеди комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су борбени задаци, ја управо то помињем да то није у нашој оптужници, о томе ја причам, а Ви немате сазнања о овоме, ко ради ове послове који су предмет оптужнице?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато говорим, рекли сте да немате, зато говорим да смо се удаљили, због тога, а и нисте нам конкретно рекли ни један проблем да сте имали, па да видимо, који би тај био ауторитет који би могао да реши, јер нисам схватила да је био неки конкретан проблем у мају и јуну. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја стварно више немам питања нити желим да када ја постављам питања, када добијем неки одговор, који се Вама по таквој оптужници не свиђа или свиђа, ја ћу Вам сада нешто рећи и молио бих Вас да ме разрешите одбране Марка Павловића после овога. Начин на који Ви водите поступак, а то Вам ја кажем након двадесет и нешто година адвокатуре, начин да смо Вам десет пута скренули пажњу да не постављате питања сведоцима, односно да му не говорите да сте под заклетвом, да не коментаришете и не дајете оцену исказа сведока пре судске пресуде, да не можете да кажете сведоку да, како то да се он ништа не сећа, како то и тако даље. То су, то раде иследници. Ни иследници по ЗКП-у не раде, него су радили некада и постоји само литература о томе. У овом поступку Ви како га водите, а удаљавате се од сваке оптужнице, водите га на начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се удаљавам?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Водите га на начин, дозволите ми да завршим, водите га на начин да неке чињенице битне и по оптужницу и по контекст самог догађаја и по одговорност ових људи или неких других, водите га на начин да Вас не интересује евентуално одговорност било кога другог, осим Марка Павловића и Бране Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега да ли сте завршили?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Десет пута, председнице већа, не, имам право да Вам ово кажем, ово је примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не док испитујемо сведока, колега, ја се трудим да сведока испитамок, да добијемо јасне одговоре.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На начин када му ја постављам питања, Ви преузimate, Ви и добијем одговор, Ви преузimate, постављате му питања, то је опетовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После не можемо, немамо шта да ценимо, јер одговори нису јасни.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је опетовано, то Ви понављате, понављате и понављате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем због чега и трудим се да идемо у оквиру оптужнице.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што сте Ви, па Ви сте га испитивали пет сати, малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања за сведока?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам, кажем Вам, ја сада стављам примедбу, да ли је сведок ту или није. Ја Вам нисам хтео да Вам реметим Ваш систем питања, јер сам на свако Ваше питање по ЗКП-у, јер Ви нисте истражни судија, ја могу да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете, молим Вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нећу да седнем, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите питања за сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стављам Вам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, хвала, ставили сте примедбу, колега Сташевићу?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам ставио, јер Ви одређујете контекст моје примедбе, шта Ви радите, јер Ви одређујете, да ли Ви знате шта ћу Вам ја још рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На начин како водите поступак, како утврђујете чињенице, не иде никоме, ево овде су сви, никоме у прилог приказивање другачијих околности и чињеница од онаквих како јесу, а то Ви очигледно радите и ја ћу Вам то доказати из свих транскрипата и не Вама, већ било коме. Ово је тенденциозно вођење поступка, где сте Ви преузели улогу тужиоца, уместо судије, Ви постављате питања која иду само на штету мог брањеника и ја не видим због свог достојанства као браниоца и хлеба који

једем дуго година тако, да на начин како водите поступак да ја могу lege artis, по правилима струке, по мојој заклетви, да браним овог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам ја Вама неко питање забранила?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У XXI веку, не, Ви не дозвољавате питања, Ви се понашате тако како се понашате, питате онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо стварно више полемисати на овакав начин.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам шта полемисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више разговарати на овакав начин.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја након овога што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас поставите питање, да завршимо са сведоком.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања, пети пут Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок није дужан да трпи ово и да слуша.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ни ја нисам дужан био да трпим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када завршимо са сведоком, Ви ћете ако имате нешто још, ставити примедбу. Да ли имате још питања за сведока?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пети пут Вам кажем, имам примедбу на начин како водите поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Сташевићу, имате ли Ви?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате Ви, имате ли Ви, Поповић, Грујић, никаква питања? Имате питање, изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам понукан за ово што хоћу да кажем са задњим дијалогом који сте имали са мојим адвокатом, него имам примедбу на грубо, надам се да није намера, на грубу грешку у Вашем испитивању када сте говорили и наводили и цитирали Бранину изјаву, када се Дивич требао иселити. Рекли сте, проверите у транскрипту, па ћете видети, па је Марко добио налог да то одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужен је Марко, тако је рекао.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Задужен је Марко, прво, то Брано није рекао, Брано је рекао да је Марко добио обавезу да оде да види шта хоће они, а Ви сте то представили да је Бранко Поповић или Марко Павловић добио обавезу да њих исели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, добро, у чему је поента, сведок је рекао да не зна.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, сведок је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо ценити питања наша.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И још нисте посветили пажњу као овоме, Ви сте га наводили на нешто што је за мене страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да не зна.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала њему што је он рекао, да је било по Вашем, ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам још једно питање. И пре него што сте прешли на дужности у бригаду која је била у формирању из територијалне

одбране која је била у формирању, да ли је обављана смена редовна на линијама раздвајања, јединица које су биле у одређеном временском периоду на дужности, држале линију са другим јединицама свежим, а ови упућивани на одмор?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте? Да ли сте то Ви директно одређивали која јединица иде коју да замени или неко из штаба или ја?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном су прављене смене и смењиване јединице у сарадњи са одређеним командантима који су били доле на терену на ингеренцију штаба територијалне одбране и после команде бригаде.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где су долазе те јединице које одлазе на линије и где су се враћале јединице које се враћају са линије?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Углавном оне које су биле просторне, људи су ишли кући после смене, а смене су одвијане ту и људи су ишли својим кућама, а нови су долазили, а оне које су просторно биле, сви су углавном ишли кући да се пресвуку, окупају, замене веш и тако даље и да се одморе.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, друго сам Вас нешто хтео питати, да ли су имали обавезу прво да се јаве негде, па да се каже шта је урађено, како је урађено, да се изврши евентуална попуна и тако даље?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, углавном њихове старешине, јер када је смењена.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где су долазили?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Долазили су у команду бригаде и у штаб територијалне одбране.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Долазили су у команду бригаде?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дакле, пре него што је господин Благојевић дошао, ја Вас сада то молим да будем прецизан, пре него што је господин Благојевић дошао, да ли је таква пракса постојала и раније?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте? Да ли је у том Стандарду и у том месту, како смо ми то звали касарна, да ли је тамо било официра?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је било дежурних официра који су по 24 сата својим дежурством покривали струку?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је ту била и ова веза са терена коју су имале просторне јединице које су биле на линијама раздвајања, да ли је ту била усмерена веза?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је такву везу са јединицама на терену имао штаб ТО, ту посебну везу?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Штаб?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Штаб ТО?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Не знам, није ми то познато, али знам да је са командног места из центра везе Стандарда била успостављена веза са јединицама на терену.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из центра везе, из центра везе у Стандарду са јединицама на терену?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко ме се у случају, не дај Боже, јачег напада који не могу сами командири и старешине на терену које држе линију у том сектору, коме се обраћају за помоћ, за испомоћ у људству, за испомоћ у оруђима и тако даље?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дежурном у јединици.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дежурном у јединици у Стандарду, да ли је тако?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ево само толико сам хтео да питам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа, добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкове за долазак и за повратак?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Дошао сам приватним аутом, дошао са једним комшијом тамо, насуо гориво и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико горива?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Када смо пошли јутрос, насуо 50 марака, платио путарину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И путарину?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите и трошкове исхране?

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Па, шта знам, ако следује.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд, повратак и трошкове исхране, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 3.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми у динарима можемо да Вам исплатимо.

Сведок АЛЕКСА СЕКАНИЋ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ићи ћете тамо, па ћете у Служби да подигнете новац.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а исти ће се наставити

29. јуна 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра је предвиђено саслушање из Сарајева, можете Ви да идете, путем видеолинка, овог сведока под псеудонимом «У», па ћемо видети сутра да ли ћемо успоставити ту везу и како ће то ићи, исто у пола десет.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА